

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

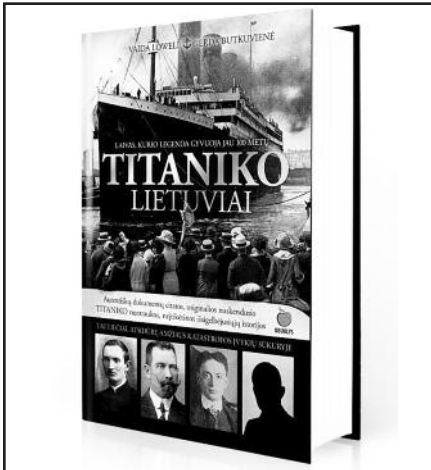
ANTRADIENIS – TUESDAY, BALANDŽIO – APRIL 10, 2012 • Vol. CIII Nr. 42

Kaina 1 dol.

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 04-09-12

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

„Titaniko“ lietuviai – 10 psl.

- Tema: Pasaulio Lietuva – 2
- Juk rinkimai – čia pat – 3
- Gavėnios dvasinis susikau-pimas Ateitininkų namuose – 4
- Vasario 16-oji JAV LB Sun-ny Hills, FL apylinkėje – 5
- Brighton Park lietuvių parapiją aplankė vysk. Norvila – 5
- Menininkės E. Urbaitytės-Urbaitis kūrybai skleisti padėjo vienatvė – 6
- Šventadienis – 8
- Sintautuose bus statomas paminklas poetui Vaičičiui – 8
- Paskutinė kadencija (18) – 9

Valiutų santykis
1 USD — 2.64 LT
1 EUR — 3.45 LT

Dviratininkei S. Krupeckaitėi – pasaulio čempionato sidabras

Melbourne (ELTA) – Lietuvos dviratininkė Simona Krupeckaitė Melbourne, Australijoje, vykstančiame pasaulio dviračių treko čempionate pelnė sidabro medalį. 29 metų lietuvė sprinto baigiamosiose lenktynėse balandžio 6 d. iki dviejų pergalių kovojo su Bejing olimpinė žaidynių čempione 31 metų brite Victoria Pendleton. Pirmąjį važiavimą Simona pralaimėjo, o antrąjį laimėjo. Tačiau vėliau už taisyklių pažeidimą sprinte Lietuvos dviratininkei buvo įskaitytas pralaimėjimas. Po šio sprendimo britė pravirko iš džiaugsmo, o lietuvei teko šluostytis apmaudo ašaras.

V. Pendleton pasaulio čempione sprinto rungtyje tapo jau šeštą kartą, o S. Krupeckaitė, kurią treniruoja jos vyras Dmitrij Leopold, trečią kartą turėjo tenkintis sidabro medaliu. Bronzą pelnė čempionės vardą praradusi 28 metų australė Anna Meares. Ji kovoje dėl trečios vietos įveikė 23 metų ukrainietę Liubov Šulika.

Lietuvos rinktinės narė atrankos varžybose tarp 29 dalyvių buvo septinta. S. Krupeckaitė šešioliktfinalyje įveikė 21 metų kinę Tianshi Zhong, aštuntfinalyje – 38 metų venesualietę Daniela Grelui Larreal, ketvirtfinalyje 2–0 nugalėjo 25 metų vokiетę Miriam Welte, o pusfinalyje – L. Šulika. S. Krupeckaitė pasaulio pirmenybių sprinto varžybose sidabrą iškovojusi ir 2008 m. bei pernai, o 2009 ir

S. Krupeckaitė trečią kartą pasaulio čempionato sprinto rungtyje iškovojusi sidabro medalį. ELTA nuotr.

2010 m. pelnė bronzą. S. Krupeckaitė pasveikino Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Kaliningrado sritis ginkluojama toliau

Vilnius (ELTA) – Rusijos žiniasklaida pranešė, kad į Kaliningrado sritį atgabenti zenitinių raketų kompleksai „S-400“. Lietuvos Respublikos Krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė sako, kad taip Rusija galbūt siekia sumažinti Baltijos valstybių karinį saugumą ir pastatyti oro sieną tarp jų ir kitų NATO valstybių.

Rusijos laikraštis „Izvestija“, remdamasis neįvardytais Rusijos kariškiais, paskelbė, kad balandžio 6 d. į Kaliningrado sritį atgabenti zenitinių raketų kompleksai „S-400“, galintys numušti raketą ar lėktuvą, esantį už 400 kilometrų nuo jų buvi-

mo vietos. Šios raketos lengvai pasiektų ir Lietuvos oro erdvę saugančius NATO naikintuvus. Iki šiol Kaliningrade buvo ne tokie modernūs ir mažesnius atstumus siekiantys priešraketiniai kompleksai.

Ministrė sako, kad stipriai apginkluodama Kaliningradą Rusija nereikalingai švaisto lėšas, nes nė viena Baltijos valstybė nesirengia jos pulti. Panašiai per viešnagę Lietuvoje kalbėjo ir NATO generalinis sekretorius. „Tai visiškai Rusijos pinigų švaistymas. Nes savo puolamąsias karines pajėgas jie kreipia prieš dirbtinį priešą, į priešą, kuris realiai ne-

egzistuoja. Nes NATO neturi jokių planų kada nors užpulti Rusiją. Taigi investuoti į tokias karines pajėgas, reiškia, švaistyti pinigus, kuriuos būtų daug geriau investuoti į pačios Rusijos ekonomikos vystymą ir darbo vietų kūrimą“, – sausį sakė NATO generalinis sekretorius Anders Fogh Rasmussen.

R. Juknevičienė Kaliningrado karinių pajėgumų stiprinimo nesieja su JAV planais Rytų Europoje išdėstyti savo priešraketinės gynybos sistemos elementus. Apie Rusijos planus į Kaliningradą atgabenti „S-400“ buvo paskelbta dar sausio viduryje.

Paskirtas Lietuvos ambasadorius prie tarptautinių organizacijų Ženevoje

Vilnius (President.lt) – Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė įteikė skiriamuosius raštus Ryčiui Paulauskui, Lietuvos ambasadoriui nuolatinėje atstovybėje prie Jungtinių Tautų biuro ir kitų tarptautinių organizacijų Ženevoje.

Prezidentės teigimu, darbas tarptautinėse organizacijose yra puiki galimybė pristatyti Lietuvą ir jos svarbiausius uždavinius. Šalies vadovė pabrėžė, kad artėjantis Lietuvos pirmininkavimas ES bus didelis iššūkis pristatant savo šalį. Prezidentė palinkėjo ambasadoriui sėkmės einant atsakingas pareigas ir padėkojo už ankstesnę veiklą – sėkmingą Lietuvos pirmininkavimo ESBO organizavimą.

42 metų amžiaus diplomatas Rytis Paulauskas 1992 m. baigė Vilniaus universiteto Teisės fakultetą. Mokėsi Tufts University (JAV) Fletcher teisės ir diplomatijos mokyklos meno magistrantūroje. Turi Nepaprastojo ir įgaliotojo ambasadoriaus rangą. Buvo Lietuvos užsienio reikalų ministerijos Tarptautinių organizacijų skyriaus atašė, ėjo šio skyriaus vedėjo pareigas. Dirbo Lietuvos nuolatinės atstovybės prie Europos Tarybos pirmuoju sekretoriumi, nuolatinio atstovo pavaduotoju. 1995–1996 m. dirbo New York, Lietuvos nuolatinės atstovybės prie Jungtinių Tautų patarėju, 1996–1999 m. – nuolatinio atstovo pavaduotoju, atstovybės patarėjas teisei. Buvo URM Saugumo politikos skyriaus vedėjas, 2001–2003 m. – URM Daugiašalių santykių departamento, vėliau – Saugumo politikos departamento direktorius. Dirbo Vienoje, buvo Lietuvos nuolatinis atsto-

Prezidentė Dalia Grybauskaitė įteikė skiriamuosius raštus Lietuvos ambasadoriui nuolatinėje atstovybėje prie JT biuro ir kitų tarptautinių organizacijų Ženevoje Ryčiui Paulauskui. Martyno Ambrazo (ELTA) nuotr.

vas prie tarptautinių organizacijų (JT, ESBO, TATENA ir kt.). Vėliau buvo URM ambasadorius ypatingiems pavedimams. Nuo 2010 m. – URM Pirmininkavimo ESBO departamento direktorius. Buvo Harvard University (JAV) John F. Kennedy School of Government Fulbright stipendiatas. Apdovanotas ordino Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiumi.

DRAUGAS 4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Redakcijos žodis

Aiškėja bibliografinė retenybė laikomos lietuvių tautosakininko Antano Juškos knygos likimas. Muziejaininkai mano, kad prieš šimtą metų kartu su „Titaniku“ į Atlanto gelmes nugrimzdusi knyga yra tarp kitų iš laivo iškeltų daiktų. Neįtikėtina istorija prasidėjo 1879 m., Kazanės universiteto tarybai nutarus išleisti lietuvių tautosakininko A. Juškos „Žodyną“. „Žodyno“ leidimas buvo atidėtas, ir labai mažu tiražu, be teisės platinti Lietuvoje išleisti dainynai. A. Juška, gulėdamas mirties patale Kazanėje, paprašė brolio parvežti knygą į Lietuvą jo dainų karalienei Rozalijai Cvirkienei. Manoma, kad po kelerių metų ši knyga buvo atvežta į Lietuvą ir keliavo iš rankų į rankas. Dainyną padauginti pasisiūlė kunigas Juozas Montvila. 1912 m. balandį kunigas, susiruošęs kelionėn į Ameriką, įsėdo į „Titaniką“. Su kitais lietuviškais leidiniais jis vežė ir A. Juškos pirmąjį dainų rinkinį. Nors Juškų muziejus Vilkiroje vadovas svajoja kada nors pamatyti šią knygą, tačiau vargu ar muziejus išgalės išpirkti šį ypatingai vertingą tapusį leidinį.

Redaktorė Loreta Timukienė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiate. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
dalia.cidzikaitė@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė – Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

TEMA: PASAULIO LIETUVA

Lietuviai, kurkime Pasaulio Lietuvą kartu

ALGIRDAS KAUSPĖDAS

singumo stokojanti Lietuva yra ir visada bus tik pasaulio provincija. Jeigu norime išsilaisvinti iš provincialumo, turime kurti save – Lietuvą arba plačiau – Pasaulio Lietuvą, kuri taptų visų lietuvių metropolija, lietuvių pasauliniu centru, palaikomu gyvybingos gimtinės jausenos. Būtent tada nutiesime tiek tiltų, kiek panorėsime. Nes tiltai bus stiprūs, tvirtai atsiremę į abu krantus.

Taigi išdrįskime neuždaryti Lietuvos į 65,000 kvadratinį kilometrų teritoriją bei asmeninių sklypų aptvarėlius. Lietuva turi būti ne uždaras

tuva – tai tirpstanti Lietuva, mirštanti Lietuva. Kas gali išgelbėti Lietuvą? Visų pirma tai, kas nieko nekainuoja, bet už pinigus nenusipirksi. Tai meilė. Meilė savo artimui, meilė kiekvienam lietuviui, meilė kiekvienam, kuris kalba lietuviškai.

Meilė gimtinei, kurią privalome laikyti savo širdyje. Ir tai ne bukas nacionalizmas. Tai – tautinė savigarda, savigyna, ir saviugda, kurios mums taip trūksta. Tik išmokę gerbti ir mylėti save, gerbsime ir mylėsime kitus. Antra, mums trūksta išminties. Ne gyvuliškas individualizmas mus išgelbės, o dieviška gyvenimo dvasia. Mes, lietuviai, turime mokytis bendrauti, bendradarbiauti, kartu kurti ir svajoti, galų gale – vienas su kitu sugyventi. Turime išmokyti gyventi be saviniekos ir artimo niekinimo. Tikėti, kad galime būti puikūs – tada tokiais ir tapsime.

Išdrįskime neuždaryti Lietuvos į 65,000 kvadratinį kilometrų teritoriją bei asmeninių sklypų aptvarėlius. Lietuva turi būti ne uždaras indas, o lietuvių šviesos šaltinis. Netiesa, kad globalizacija mažina, naikina tautiškumą, ji gali veikti ir kita kryptimi – skleisti lietuvių visame pasaulyje.

indas, o lietuvių šviesos šaltinis. Netiesa, kad globalizacija mažina, naikina tautiškumą, ji gali veikti ir kita kryptimi – skleisti lietuvių visame pasaulyje. Viskas priklauso nuo lietuvių valios, išminties ir charakterio. Nuo laisvos kūrybinės galios. Nuo aiškos savimonės. Nuo nusiteikimo įveikti savo ydas.

Priešingai – mes turime rengti planus, ne tik kaip išsaugoti, bet ir kaip kurti, tobulinti, puoselėti ir skleisti lietuvių. „Lietuviais esame mes gimę, lietuviškas turime ir būt.“ Ką tai reiškia? Ką reiškia būt? Tai reiškia, kad neužtenka turėti Lietuvos pilietybę, bet reikia pačiam būti arba tapti lietuviu. Reikia sau garsiai pareikšti – aš esu lietuvis. Aš esu Lietuva. Mes esame Pasaulio Lietuva. Ko trūksta, kad kurtume savo vienintelę ir puikią lietuvišką šeimą. Ko reikia, kad gerbtume, remtume ir mylėtume kiekvieną lietuvių. Nesvarbu kur jis begyventų: Vilniuje ar Londone, Sidnėjūje ar Dubline...

Ko trūksta lietuviams, kad tap-tume Pasaulio Lietuva? Pirmiausia trūksta tautos kūrybingo tvarumo. Gebėjimų būti savimi. Netvari Lie-

Trečia, ugdykime lietuvišką būdą, lietuvišką charakterį – nepasiduokime ir neparsiduokime. Nes visos kliūtytės tėra tik įveikiami iššūkiai. Tėbūna lietuvių – mūsų nepakartojamas ir įdomus, gyvas ir žaismingas, orus ir kūrybingas gyvenimo būdas.

Pasaulio lietuvių jaunimo susitikimas suteikia puikią progą pasikalbėti apie svajonę – Pasaulio Lietuvą. Norėtusi sušukti: „Pasaulio lietuviai, gelbėkite Lietuvą.“ Tačiau Lietuva neišsigelbės be mūsų – Lietuvoje tebegyvenančių lietuvių – ir be tos vienintelės vietos, iš kurios išvykstama ir į kurią sugrįžtama. Bėlieka sušukti: „Lietuviai, kurkime Pasaulio Lietuvą kartu.“

Kalba Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos Seime surengtoje konferencijoje „Lietuvos ateitis: tarp vizijos ir realybės“, 2012 m. kovo 30 d.

Bernardinai.lt

Algirdas Kaušpėdas – visuomenės veikėjas, architektas, vienas iš Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio iniciatorių, Pasaulio lietuvių jaunimo susitikimo ambasadorių.

LAIŠKAI

„Į KOVĄ UŽ NAUJĄ LIETUVOS RYTOJŲ!“

Iš daugelio „Drauge“ rašytų straipsnių Vasario 16-tosios proga man labiausiai patiko Lietuvos partizanų kapeliono monsinjoro Alfonso Svarinsko straipsnis „Su Vasario 16-ąja!“ („Draugas“, 2012 m. vasario 16 d.).

Štai ką jis rašo: „1990 m. kovo 11

d. mes neatgavome pilnos laisvės, nes buvome per daug nukraujavę ir išduoti. Tada mūsų kova išėjo iš pogrindžio į viešumą. Buvo proga persigrupuoti ar persitvarkyti, deja, mes šito nepadarėme.“ Visi kolaborantai, nors ir buvo gerai žinomi, liko nubausti, o, monsinjoro žodžiais tariant, „persirikiojo ir pradėjo kovą prieš Lietuvą.“

Mons. Svarinskas kviečia visus lietuvius prisijungti prie bendros

kovos. „Jau metas prabusti ir pareikšti: jei Dievas pareikalaus – už Tėvynę atiduosime ir savo gyvybę. Su Dievo pagalba – į kovą už naują Lietuvos rytą!“

Norėtusi, kad visi lietuviai kiekviename Lietuvos kampelyje išgirstų jo šauksmą.

Kostas Mačiulis
Rochester, NY

Štai ir atėjo metas, kai tapo beprasmiška vaikščioti į spaudos konferencijas ir protesto mitingus. Ne už kalnų – rinkimai į Lietuvos parlamentą. Lietuva akivaizdžiai susirgusi priešrinkimine karštligė. Todėl dažnųsiek keblu atskirti, kada spaudos konferencijos ar protesto akcijos organizatoriai nuoširdžiai ieško tiesos, o kada vien reklamuoja savo politines grupuotes. Įtartiniausi, žinoma, tie, kurie dabar garsiausiai šaukia „išgyvenantys dėl valstybės reikalų“.

Prisiminkime terorizmu kaltinamos Eglės Kusaitės bylą. Esu iš tų, kuriems lietuviškosios Temidės laikysena šioje byloje atrodo neįtikinama, o mūsų Valstybės saugumo departamento (VSD) bendradarbiavimas su Rusijos FSB – tiesiog įtartinas. Sveiku protu sunku suvokti: pas merginą nerasta jokių konkrečių įkalčių – sprogstamųjų įtaisų, bombų, šaudmenų, galų gale mergina nesučiupta konkrečioje nusikaltimo vietoje. Niekas niekad jos nematė konkrečiai besiruošiančios teroro aktui nei Vilniuje, nei Maskvoje. Ir vis dėlto merginai pateikti konkretūs kaltinimai, kuriais remiantis ji gali būti uždaryta į kalėjimą net iki gyvos galvos. Nusikaltimai – virtualūs, menami, o bausmė – reali ir žiauri. Todėl sutinku, kad tautiškai, pilietišškai nusiteikusi Lietuvos visuomenė privalo domėtis Kusaitės teismo procesu. Lietuva pakliūs į labai pavojingą padėtį, jei mūsų slaptosios ir specialiosios tarnybos savo energiją ir išteklius skirs popierinių, menamų teroristų persekiojimui.

Jeį jau prakalbau apie popierinius, menamus teroristus, nereikia pamiršti, jog egzistuoja ir vadinamieji popieriniai, menami gynėjai. Kai į Kusaitės teismo posėdį palaiškyti merginos atvyksta sesuo Nijolė Sadūnaitė ir kun. Robertas Grėgas, tikiu šių rėmėjų nuoširdumu. Tikiu bent jau dėl to, kad jie neketina kandidatuoti į Lietuvos Seimą. Tačiau kai į teismo posėdžių salę su savo plakatais ir vėliavomis braunasi visuomeninės ir politinės organizacijos, ši rudenį siekiančios patekti į Seimą, – visuomet susimąstau, kiek tokiuose veiksmuose yra nuoširdumo, o kiek – vien politinio išskaičiavimo. Kodėl, pavyzdžiui, prie Vilniaus apygardos teismo rūmų kartas nuo karto susiburia Tautos ateities forumo pirmininko Algimanto Matulevičiaus rėmėjai? Ko čia daugiau – nuoširdaus rūpinimosi vargšės Kusaitės likimu

Juk rinkimai – čia pat

GINTARAS VIŠOCKAS

ar pragmatiško noro pasipuikuoti būsimų rinkėjų akyse? Tokių dvi-prasmiškų atvejų pastebiu ir daugiau.

Norėčiau pritarti visuomenininko Dariaus Kuolio pastangoms kritikuoti Lietuvos teisėsaugą. Sutinku, kad be aiškaus, konkretaus pagrindo persekiotas Šarūnas Paberalius, bandęs įsidarbinti mūsų VSD slaptuoju bendradarbiu ir rinkti informaciją apie skandalingą Viktor Uspaskich. Neprieštarauju: mūsų Temidė gėdingai apsijuokė, nesugebėdama civilizuotai išnarplioti Garliavos mazgo, nes mergaitė dabar barbariškai plėšoma į dvi puses, tarsi būtų koks nors daiktas – stalas ar kėdė. Be abejo, mūsų specialiosios tarnybos susikompromitavo, kai persekiojo čečėnų pabėgėlius Gatajev, dirbtinai sufabrikavusi jiems bylą dėl neva žiauraus elgesio su įsivaikintais mažyliais.

Tačiau Lietuvos saugumo persekiojamų Hadizat ir Maliko Gatajev byla dėl neva žiauraus elgesio su įvaikintais vaikais juk pirmasis susidomėjo ne visuomenininkas Kuolys. Pirmasis šią bylą Lietuvoje tirti ėmė šių eilučių autorius. Kur tada buvo garsusis visuomenininkas, kai skelbiau pirmuosius skandalingus video pokalbius su VSD persekiojamais Gatajev augintiniais, kai grįžęs iš Suomijos spaudoje dėščiau savo versiją apie tikrąsias čečėnų našlaičių namų naikinimo Kauno rajone priežastis? Kodėl tuomet Kuolys nerengė nei mitingų, nei spaudos konferencijų? Kodėl smarkiau vystyti čečėnų Gatajev temą visuomenininkas pradeda dabar, artėjant rinkimams?

Daug klausimų iškilo ir dėl tikro ar menamo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos (FNTT) skandalo. Į akis labiausiai krito kai kurie viešojoje erdvėje nuskambėję LRT žurnalistų Tomo Dapkaus ir „Lietuvos žinių“ vyriausiojo redaktoriaus Valdo Vasiliausko pareiškimai apie neabejotinai principingus, sąžiningus, sumanius FNTT vadovus Vitalijų Gailių ir Vytautą Giržadą. Kai kurie visuomenininkai, žurnalistai ir Konservatorių partijos atstovai taip ar-

šiai liaupsino atleistuosius pareigūnus, o tuometinį Vidaus reikalų ministerijos (VRM) ministrą Raimundą Palaitį – taip aršiai kritikavo, kad bent kiek blaiviau maistančiam piliečiui turėjo kilti įtarimų: o gal čia – vien priešrinkiminė propagandinė akcija? Ar gali būti, jog vieni pareigūnai neturi nė menkiausios nuodėmės, o kiti – neišbrenda iš nuodėmių liūno?

Nesu didelis buvusio VSD vadovo Mečio Laurinkaus gerbėjas, tačiau Ritos Miliūtės vestoje LRT televizijos laidoje „Teisė žinoti“ kartą jis labai taikliai įvardino labiausiai į akis krentančias abejones. Buvęs saugumo šefas tvirtino niekaip negalįs suvokti aplinkybės, kodėl, ginant du pareigūnus, „vos ne beisblo lazda mušami dešimtys kitų pareigūnų“? Laurinkus gūžčiojo pečiais: kodėl viena institucija iškeliamas aukščiau kitų, o likusios – pažeminamos? Buvusio VSD generalinio direktoriaus išvada buvo kategoriška: jam atrodo, kad specialiosios Lietuvos tarnybos tarpusavyje dirbtinai priešinos, kurstomi tarpusavio karai, ir tokia būseną, be abejo, netoleruotina. Todėl jis abejojęs atleistųjų FNTT pareigūnų Gailiaus ir Giržado gynėjų nuoširdumu.

Tačiau įsiminė ir laidoje „Teisė žinoti“ išgulytos žurnalistės, politikos apžvalgininkės Linos Pečeliūnienės pastabos, kaip neturėtų elgtis principingi, valstybės interesus ginantys pareigūnai. Ji atkreipė dėmesį, jog, kilus triukšmui dėl padėties FNTT struktūrose, beveik tuo pačiu metu spaudoje atsirado ir labai daug operatyvinės informacijos pobūdžio turinčių pranešimų, apibūdinančių Gailių ir Giržadą „vien iš gerosios pusės“. Kas tuos į operatyvinę informaciją labai panašius pranešimus pamėtėdavo spaudai? Įtariami, be abejo, atleistieji FNTT pareigūnai. Taip, pasak žurnalistės Pečeliūnienės, „tikri karininkai nesielgia“.

Žurnalistė prisipažino tikėjusi, kad atleisti FNTT vadovai, beje, remdamasi ir Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirminin-

ko Arvydo Anušausko viešai išdėstytais žodžiais, „dirbo labai gerai ir daug geriau nei jų pirmtakai“. Tačiau Pečeliūnienė tuo pačiu teigė, jog statutiniai pareigūnai neturi teisės valkioti operatyvinės informacijos spaudai net tada, kai „atleisti iš tarnybos“.

Esu iš tų, kurie taip pat atidžiai perskaitė jau atsistatydinusio VRM ministro Palaičio straipsnį „Visa tiesa apie FNTT skandalą“. Labiausiai įsiminė ši jo pastaipa: „TS/LKD frakcijoje pradeda vyrauti rėksnių mentalitetas. Aš juos suprantu, nes iš dabar esančių 46 frakcijos narių po rinkimų jų liks koks 20, tai dėl tų vietų ir vyksta varžybos, kas daugiau pasirodys žiniasklaidoje ir įdomiau pašūkaus. Tada TS/LKD paskelbia koalicijos partneriams LiCS absurdišką ultimatumą iš 4 punktų. Suorganizuojamas mitingas ‘Už teisingumą’, į kurį susirenka ‘megztos beretės’ ir įvairaus plauko marginalūs politiniai veikėjai su odioziniu Nagliu Puteikiu priešaky.“ Nejaugi šiose buvusio ministro pastabose nėra nė kruopelės karčios tiesos? Juk rinkimai – čia pat.

Tad mums, eiliniams mirtingiesiems, nieko kito nebelieka, kaip lyginti, ką apie FNTT skandalą yra viešai pareiškę Seimo Antikorupcijos komisijos pirmininkas Ligitas Kernagis, komisijos nariai Aurelija Stancikienė ir Naglis Puteikis, ir kokią nuomonę apie FNTT skandalo priežastis turi jų priešininkai. Juk iš klausius buvusio VRM ministro Palaičio žodžių, kada buvo atliekami patikrinimai melo detektoriumi ir kada konkrečiai jį pradėjo pulti keli laikraščiai ir televizijos laidos, galima susidaryti nuomonę, jog viešasis puolimas buvo suplanuotas iš anksto.

Ypač įsiminė naujojo FNTT vadovo Kęstučio Jucevičiaus vieši paaiškinimai, jog jis niekaip negalėjo naikinti slaptųjų dokumentų, nes tuo metu dirbo visai kitame skyriuje, esančiame net ne Vilniuje. Vadinasi, Seimo Antikorupcijos komisija, viešai metusi kaltinimus, esą Jucevičius sunaikino ne vieną dešimtį slaptųjų dokumentų, neatitinka tikrovės?

Tad kaip susigaudyti, kas meluoja, o kas sako tiesą? Nenoriu būti blogu pranašu, bet man atrodo, kad tokio pobūdžio skandaluose grumiasi ne tiek jau daug jėgų, kurioms, apart siaurų asmeninių reikalų, dar rūpėtų ir valstybės interesai. O rinkimai nenumaldomai artėja.

LAIŠKAI

ISPŪDIS – SENIAI BEPATIRTAS, SUKREČIANTIS

Balzeko lietuvių kultūros muziejuje aplankiau parodą „Lietuviai Sibire“, iš kurios išsinešiau senokai bepatirtą sukrečiantį ispūdį. Laiškai, nuotraukos, karstai su kūdikių ir senolių palaikais, tremtinių kapai sukėlė ir man sunkius prisiminimus. Kažkur čia guli visa mamos brolio šeima. Jis – buvęs Lietuvos kariuomenės puskarininkis, vadovavo Žadvainių bažnytkaimio šaulių kuopelei, to užteko, kad visa šeima būtų pasmerkta tremčiai. Vėliau, bijodamas tokio paties likimo, kitas dėdė Albinas pasitraukė į miškus. Žuvo visas būrys ir tik po ilgo laiko jų kaulai buvo palaidoti broliškame kape Rietavo kapinėse. Ir kiek tokių buvo...

Štai Aleksandro Stulginskio šeimos stendas. Prezidentas, iškilius žmogus, ir šalia – jo, jau tremtinio, nuotrauka. Nepamirštamas vaizdas. Slibinas devynagalvis rijo nesirinkdamas, nepalikdamas pėdsakų...

Pamačiau parodoje ir kalinių nuotraukas iš Karagandos. Tai mano būsimo vyro, tada šešiolikmečio, kalnimo vieta. Po penkerių metų jam pavyko ištrūkti, be dokumentų, be teisės įsidarbinti. Kai sužinojau, dėl ko buvo kalintas, greitai susidraugavom. 1955 m. susituokėme, o jau kitų metų rudenį sulaukėme dukrelės Irutės (kuri dabar ir dirba šiame muziejuje ir kurios dėka teko čia apsilankyti). O kiek tokių – negrįžusių, nukankintų, dingusių be žinios, kuriuos privalome prisiminti, kad žinotume, kokią kainą jie sumokėjo už mūsų gyvenimus.

Džiaugiuosi, kad tokios parodos organizuojamos, kad atliekamas didžiulis darbas, neleidžiantis pamiršti mūsų istorijos. Dėkinga visiems, prisidėjusiems prie šio kilnaus ir reikalingo darbo Balzeco muziejuje. Linkiu, kad kuo daugiau žmonių sužinotų apie šią kultūros šventovę ir ją lankyti, sėdamiesi neįkainojamų dvasinių lobų.

Jadvyga Baranauskienė
Lietuva

Iš kairės: Jadvyga Baranauskienė, Stanley Balzekas, jaun., Irena Baranauskaitė-Pumputienė.

Ritos Janz nuotr.

TELKINIAI

Chicago, IL

Gavėnios dvasinis susikaupimas Ateitininkų namuose

ANTANAS PAUŽUOLIS

Gavėnia yra laikas, skirtas apsvaistinti savo gyvenimą, susimąstyti, kam esame skolinai už mums suteiktą gyvenimą. Gyvenimo teikėjas yra mūsų Kūrėjas – Dievas. Jam ir turime būti dėkingi. Atsidėkoti galime tik malda, meile artimui ir gerais darbais.

Šių dienų žmonijai prieiti prie maldos darosi vis sunkiau, nes ji malda laiko tik laiko švaistymu. Gavėnia ir yra tas metas, kada po šventinių išgyvenimų galime paieškoti laiko maldai ir klausti savęs, kas mūsų laukia gyvenimo saulėlydyje. Tokius susikaupimus kas metai ruošia Ateitininkų namų valdyba, talkinant Akademinio skautų sąjungos Filisterių skyriaus valdybai.

Šiais metais susikaupimas vyko savaitės pradžioje antradienį. Data pasirinkta prisitaikant prie pakviesto dvasininko tvarkaraščio. Metai iš metų darosi vis sunkiau rasti dvasiškį Gavėnios susikaupimą.

Šių metų dvasinį susikaupimą, įvykusį kovo mėn. 20 dieną, vedė Vilkaviškio vyskupijos vyskupas Rimantas Norvila. Dvasinio susikaupi-

leiskis į jį ir Gyvenimas yra kova – stok į ją.

Pašnekesiams buvo skirtos trys mintys apie mūsų gyvenimą. Pirmame pašnekesyje buvo kalbama apie gyvenimo kelionę, klausiant savęs, kaip, į kur ir su kuo? Tai klausimai, kurių mūsų klausia mūsų Kūrėjas. Nors Kūrėjas nori mūsų, bet savo meilės mums neuždeda. Jis stovi prie mūsų gyvenimo durų ir beldžiasi. Mes esame tie, kurie Kūrėją pasikviečiame. Pakviestam sveičiui parodome pagarbą, su juo išsikalbame. Mūsų svečias yra Kristus. Jis pateikia savo išgyvenimus iš Evangelijos aprašymų, kuriuose buvo ir rūpesčių, ir nepriteklių, ir džiaugsmo, ir kančių. Jis primena ir mums, kad ir mes visa tai savo gyvenimo kelyje sutiksime. Mūsų pakviestas svečias Kristus užtikrina, kad tik Jis yra Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. Bet pasirinkti turime mes patys.

Kita pašnekesio tema buvo krikščionybė vakar, šiandien, rytoj. Gyvename atomo, kompiuterio, mechanizacijos ir žinių perdavimo laikais. Pasaulis save laiko visagaliu kūrėju, jam Dievas nereikalingas. Tikėjimo tiesų tikrumui yra keliami

Vidos Maleiškienės nuotr.

mo dalyviai yra dėkingi vyskupui už turiningas mintis ir priminimą, kad žmogus – ne vien duona gyvas. Reikia rasti laiko maldai ir pasvarstyti, ar mūsų gyvenimo keliai prives prie Dievo vartų. Dauguma žmonių tai laiko tuščiu laiko leidimu, užmiršdami, kad malda teikia nusiramimą, savo vidaus atidarymą Kūrėjui, pagalvojimui, kur einame, ką nusinešime į Amžinybę. Aprašant susikaupimą nebuvo pasinaudota kiekvienu vyskupo pasakytu žodžiu, o pasiremta ir kitomis tikėjimo mintimis, tinkančiomis šiam susikaupimui.

Susikaupimas pradėtas žvakės uždegimu, simbolizuojantčiu Jėzaus šviesą, prašant Šv. Dvasios mūsų protų apšvietimo, kad sugebėtume priimti pranešėjo mintis, sakdami: „Viešpatie, mes norim grįžti į Tave, į Tavo taiką, į Tavo gyvenimą. Norim pakilti iš savo klaidų ir nuopolių, kad geriau suprastume, kas mūsų gyvenime vyksta.“ Susikaupimo rengėjai pateikė 17-ka patarimų geresniam gyvenimo pažinimui. Štai keletas jų: Gyvenimas yra grožis – žavėkis juo; Gyvenimas yra iššūkis – priimk jį; Gyvenimas yra mįslė – įmink ją; Gyvenimas yra liūdesys – įveik jį; Gyvenimas yra nuotykis –

klausimai, prieštaraujantys nusistovėjusioms tiesoms. Plintantis liberalus mąstymas veikia ir tikinčiuosius. Šimtmečiais krikščionių gyvenimas keitėsi, jis daugiausia priklausė nuo to meto valdovų. Kristus gyvenimo metu tikėjimui nebuvo lengva, nes tuo metu buvo išgalėjusi stabmeldybė. To meto valdovai Kristus moksle numatė konkurenciją. Tikintieji buvo persekiojami, net žudomi. Didvyriškos tikinčiųjų mirtys ugde kankinius ir taip pat didino tikinčiųjų skaičių. Modernėjant laikams, tikinčiųjų gyvenimas nėjo lengvyn, nes modernėjo ir kovos prieš tikinčiuosius, kurios vyksta net iki šių dienų. Ir dabar daugelyje valstybių tikintieji yra persekiojami, žudomi. Pasaulyje vyksta nukrikščionėjimas. Tikinčiųjų tikėjimas silpnėja, nes žmonija yra bombarduojama laisvėjimo idėjų, kurioms Dievas yra nereikalingas, nes žmonės nori tapti dievais ir būti kūrėjais. Plintant filosofinėms, be Dievo idėjoms, krikščionių gyvenimas tapo atmiestas lengvatomis, ypač po II Vatikano suvažiavimo.

Sustiprėjus liberalioms idėjoms, pasikeitė kunigų, vyskupų ir net popiežių galvosena. Popiežius Jonas XXIII sušaukė visuotinį Vatikano

Iš kairės: Lietuvos ir Latvijos jėzuitų provincijolas kun. Gintaras Vitkus, Jo ekscelencija vysk. Rimantas Norvila. Jono Maleiškos nuotr.

suvažiavimą, pakludamas moderniam galvojimui, tikėdamas, kad atsiras daugiau tikinčiųjų. Deja, Vatikano pokyčiai neatnešė laukto pakilimo tikėjime, tik naują susiskaldymą. Į religinį gyvenimą įsibrovė plietiškas, laisvas nuomonių skelbimas, neatitinkas ankstyvesnių tikėjimo tiesų.

Skaitant spaudą, žiūrint TV laidas, galima pastebėti, kad žmonija tolsta nuo Dievo. „Rytojus yra jūsu, tikinčiųjų rankose“, – pabrėžė vysk. Norvila. Žvelgiant į praėjusius šimtmečius, pastebėsime, kad, nepaisant patirtų sunkumų, Kristaus paskleista tiesa išsilaikė iki šių dienų.

Paskutinis pašnekesys buvo skirtas palaimintojo Jurgio Matulaičio prisiminimui, jo 25-tosioms metinėms nuo beatifikacijos paskelbimo. Vyskupas Matulaitis buvo paskelbtas palaimintuoju popiežiaus Jono Pauliaus II. Norint būti paskelbtam šventuoju, reikia dviejų stebuklingų pagijimų, įvykusių per Jurgio Matulaičio užtarimą.

Pats Matulaitis buvo gimęs skausmams. Jaunystėje patyrė daug skausmo: anksti neteko tėvo, jį patį ligos neapleido. Neapsakoma meilė

Dievui jam suteikdavo stiprybės nepalūžti gyvenimo nesėkmėse. Perėmus vadovauti Vilniaus vyskupijai, Matulaičio sunkumai dar labiau padidėjo, jis buvo nuolat skundžiamas aukštai katalikų vyriausybei, puolamas kai kurių vietos tikinčiųjų. Matulaičio ramstis buvo šūkis: „Nugalėk blogį gerumu.“ Tokiu posakiu galėjo vadovautis tik giliai Dievą mylintis žmogus. Taip pat reikia atminti, kad malda, meilė kietasirdžiui ne visada atneša atlaidumą jam. Pašnekesys baigtas prašant palaimintojo Matulaičio užtarimo kovoje su gyvenimo sunkumais, kad mums augtų tikėjimas, viltis, kad blogį nugalėtume gerumu. Po to buvo kalbamas rožinis, klausomasi išpažinčių, atnašaujamos šv. Mišios.

Velykiniam susikaupimui vadovavusi ateitininkė Dainė Quinn padėjo vysk. Norvilai už susikaupimo pravedimą artėjant Kristaus į dangų žengimo šventei – Velykoms, Akademinio skautų sąjungos Filisterių skyriaus vadovybei – už talką ruošiant susitikimą, o mieliems susikaupimo dalyviams – kad nepatingėjo paskirti dieną gilesniam tikėjimo pažinimui.

ATLANTIC Express Corp. **1-800-775-SEND**
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight 	Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.
Auto Export 	Air Freight
Small Packages 	Trucking

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.
Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.
Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.
Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Sunny Hills, FL

Vasario 16-oji JAV LB Sunny Hills apylinkėje

ELENA ŽEBERTAVIČIENĖ

Jau 33 metai, kai Sunny Hills ir jos apylinkių lietuviai švenčia džiaugsmo kupiną Vasario 16-ąją ir Kovo 11-ąją – Lietuvos Valstybės ir Nepriklausomybės atkūrimo dienas.

Šiais metais šventė vyko kovo 4 d. Kaip visada, ji prasidėjo iškilmingomis pamaldomis Šv. Teresės bažnyčioje 11 val. ryto, įnešant ir pagerbiant Lietuvos Trispalvę. Šv. Mišias už Lietuvą ir jos Nepriklausomybę koncelebravo parapijos klebonas msgr. Francis Szczykutowicz. Giedojo choras „Antra jaunystė“, vargonavo G. Beleckienė.

1979 m. vasario 5 d. Sunny Hills lietuviai a. a. V. Belecko pakviesti įsteigė Sunny Hills apylinkės Lietuvos Bendruomenę. Pirmą LB pirmininke buvo išrinkta Putvytė. Vėliau valdybai vadovavo a. a. J. Zubavičius, a. a. kun. P. Jaraška, a. a. Viktorija Dėdinienė, a. a. A. Vėlavicius, O. Adomaitienė, V. Macys, J. Savaitis, L. Savaitienė. 2007 m. vasario 15 d. Jurgiui ir Laimai Savaičiams išsikėlus gyventi į Pennsylvania arčiau dukros, teko sudaryti naują valdybą. Šiuo metu ją sudaro: Elena Žebertavičienė – pirmininkė, iki tol 7 metus dirbusi valdyboje renginių vadove, Algirdas Nakas – vicepirmininkas, Judita Mamaitytė – išdininkė, Margarita Redd – sekretorė, Julija Čepukienė – kultūriniais reikalams ir Algirdas Savickas – ūkiniams reikalams.

Susikūrusi Bendruomenė turėjo apie 100 lietuvių, deja, po 33 metų liko 40 – pavargusių, garbingo amžiaus, bet vis dar nepamiršančių priimtą lietuvybę, puoselėjančių ją, besijaučiančių savo tolimos Tėvynės vaikais: „Lietuviais esame mes gimę,

lietuviams norime ir būt.“

Antroji šventės dalis prasidėjo 2 val. p. p. parapijos salėje. Prie šventiškai lietuviškais austais rankšluosčiais padengtų stalų puikavosi trispalvės vėliavėlės ir gėlių puokštelės. Po pirmininkės šventinio minėjimo atidarymo iškilmingai įneštos JAV ir Lietuvos vėliavos. Sugiedoti JAV ir Lietuvos himnai. Žuvusiųjų už Tėvynės laisvę pagerbimui žvakę uždegė Vida Nakaitė. Msgr. Francis sukaltė šventinę invocaciją. Po rezoliucijos, kurią perskaitė Judita Mamaitytė, prasidėjo meninė programa.

O. Navickienės eiles „Kodėl susimąstai“ skaitė Bronė Nakienė, Bernardo Brazdžionio „Lietuvos vardą“ skaitė Valė Zubavičienė, S. Ramanausko „Tautos garbė“ – Aldona Urbanavičienė. Visos skaitovės išraiškingai, jausmingai perskaitė eiles, susirinkusieji atsidėjo joms gausiais plojimais.

Elena Žebertavičienė solo padainavo „Vėl gegužio žiedai“, „Pušėlė“ ir „Moteryų valsas“, pabaigai choro moterys sudainavo Justino Marcinkevičiaus „Tai gražiai mane augino“, K. Vasiliausko „Žemėj Lietuvos“ ir, pritariant žiūrovams, Maironio „Lietuva, brangi“.

LB pirmininkė padėkojo visiems atsilankiusiems, saviems ir svečiams. Padėkojo LB nariams, prisidėjusiems prie šventės suruošimo. Renginio metu buvo renkamos aukos JAV LB remti ir solidarumo mokestis 2012 metams.

Toliau vaišinosės kava, pyragais, užkandžiais, turėjome net lietuviškų bandelių su lašinukais, kuriuos visi labai mėgsta. Šventė paliko gerą išpūdį.

Elena Žebertavičienė – JAV LB Sunny Hills apylinkės pirmininkė.

Sunny Hills LB valdyba (iš k.): M. Redd, A. Savickas, J. Čepukienė, J. Mamaitytė, V. Macys, buvęs pirmininkas, E. Žebertavičienė, pirmininkė, G. Beleckienė, choro vadovė, ir A. Nakas, vicepirmininkas.

Lietuvos Nepriklausomybės šventės akimirka: dainuoja Sunny Hills choro moterys. **Vidos Nakaitės nuotr.**

Brighton Park, Chicago, IL

Brighton Park lietuvių parapiją aplankė vysk. Norvila

JOANA DRUTYTĖ

Viltis – tas optimistiškas žmogaus troškimas, suteikiantis stiprybę ir drąsą žengti pirmyn su tikėjimu, kad ateitis atneš šviesesnę rytojų. Viltis gyvenimo sukuriuose atgaivina dvasią ir pakeičia ją iš tamsybių į šviesą, kur atrasta ramybė ir pasitenkinimas sugrąžina ūpą džiaugtis kasdieniniu gyvenimu.

Tą šiltą vilties srovę pajutome kovo 22 dieną, kada Brighton Park Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapiją aplankė linksmi nusiteikęs ir besišypsantis Vilkaviškio vyskupas Rimantas Norvila. Jį garbingai pasitiko ne tik mūsų parapijiečiai, bet ir gražus būrelis svečių, atvykusių iš Marquette Park, Cicero, Waukegan, Tinley Park, Palos Heights ir kitų Čikagos priemiesčių.

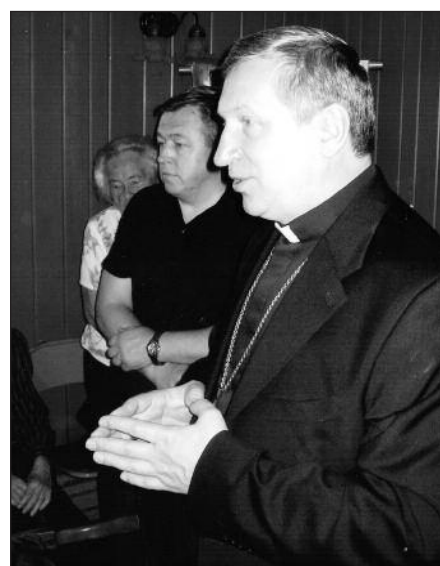
Kryžiaus ir vėliavų palydėtas, prie altoriaus vysk. Norvila koncelebravo šv. Mišias kartu su kun. Jauniu Kelpšu, nauju mūsų parapijos klebonu Robert Coleman ir kun. Edwardu Maxa. Muziko Algimanto Barniškio ir parapijos choro puikus giedojimas, Ramintos Mikuckienės skaitymai sukūrė tikrą šventinę nuotaiką. Po šv. Mišių rinkomės į kleboniją, kur darbščios moterys vaišino garbingą svečių ir visus susirinkusius skaniais patiekalais.

Vysk. Norvila papasakojo apie Lietuvoje vykstančius darbus, nuširdžiai iš klausė ir atsakė į mūsų klausimus apie kunigo iš Lietuvos gavimą. Pasisakė apie norą girdėti Dievo žodį, skelbiamą sava lietuvių kalba, ypač tose parapijose, kurios jau nebeturi nuolatinio lietuvių kunigo. Paaškinome, kaip svarbu gauti energingą lietuvių kunigą, kuris galėtų apjungti ne tik seniai JAV gyvenančius, bet ir naujai atvyku-

sius lietuvius į stiprų dvasinį vienetą, nes jaučiame atsakomybę išlaikyti savuosius papročius ir neleisti nuvertinti šviesų atminimą visų tų, kurie statė lietuviškas šventoves JAV. Vyskupas pažadėjo dėti pastangas ir galutinį sprendimą apie šį svarbų reikalą priimti iki gegužės 1 d. Jis priminė, kad šis prašymas, gerai žinomas Lietuvoje, buvo neseniai svarstomas vykusiame Lietuvos Vyskupų Konferencijos plenariniame po-

Vysk. Norvilą pasitiko ne tik Brighton Park lietuviškos bažnyčios parapijiečiai, bet ir svečiai iš Marquette Park, Cicero, Waukegan, Tinley Park ir kt. **Gražinos Swiatek nuotr.**

Vysk. Rimantas Norvila, už jo – Švč. M. Marijos Gimimo parapijos administratorius kun. Jaunius Kelpšas. sėdyje.

Vysk. Norvilui, prieš jam išvykstant, buvo įteikta keletas dovanėlių. Po susitikimo su garbingu svečių likome dvasioje sustiprinti. Tikimės, kad su Dievo palaima ir Lietuvių bažnyčios vadovų pastangomis nebeliksime užmiršti Dievo vaikai išėivijoje.

Joana Drutytė – Lektorių/Kantorių vadovė Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijoje Brighton Park.

Menininkės E. Urbaitytės-Urbaitis kūrybai skleisti padėjo vienatvė

RŪTA MIKŠIONIENĖ

Vilniuje Nacionalinėje dailės galerijoje atidaryta New York gyvenusios Elenos Urbaitytės-Urbaitis (1922–2006) paroda „Pasirinkimai“ spindi margaspalviu šv. Velykų džiazgsmu.

„Pasirinkimai“ – turbūt pati spalvingiausia paroda, kuri nuo 2009 metų surengta šioje galerijoje. Tapyba, koliažai, monotipijos – tai visiškai nauji mūsų žiūrovams, – sakė Nacionalinės dailės galerijos direktorė Lolita Jablonskienė.

Ji prisipažino, kad stebėdama, kaip dailininkės darbai suranda savo vietą ant galerijos sienų ir stendų, pajuto iki tol nesuvoktą ryškiai New York megapolio įtaką E. Urbaitytės-Urbaitis kūrybai.

„Atsiskleidė margos urabanistinės New York aplinkos paskatintas nervingas jos kūrinių spalvingumas, net, sakyčiau, – chaosas. Parodos architektės Julija Reklaitė ir Ieva Cėnaitė, sukūrusios dinamišką, tarsi supjaustytą parodos erdvę, tik pabrėžė to nervingumo ir erzelio atspindžius menininkės darbuose. Man iki šiol tie dalykai nebuvo tokie akivaizdūs jos kūryboje“, – pažymėjo L. Jablonskienė.

Garsėjo kaip skulptorė

Lietuvoje E. Urbaitytė-Urbaitis labiausiai garsėjo kaip skulptorė. Jos išpūdingi metalo karpiniai ilgainiai stebino praeivius prie buvusių Spaudos rūmų, o šiuolaikiškesnės skulptūrinės raiškos išsiilgusius vilniečius džiugino Technikos bibliotekos kiemelyje.

Žinant „Vamzdžio“ istoriją neuostabu, kad prie Spaudos rūmų stovėjęs „Erdvės skrydis“ buvo išstremtas į Europos parką, kur rodoma ir kita menininkės skulptūra „Atspindžiai“. Tuo tarpu storomis sienomis nuo atsitiktinių žvilgsnių apvertame Technikos bibliotekos kiemelyje jos darbai iš ciklo „Plienas dabar“ stovi ir šiandien.

Viena šio ciklo skulptūra parodos proga eksponuojama prie Nacionalinės dailės galerijos įėjimo.

Ji leidžia pasvajoti, kad pasibaigus krizei šiose erdvėse pagaliau matysime ir kitų žinomų lietuvių skulptorių darbus.

Vienu įdomiausių parodos „Pasirinkimai“ atradimų jos kuratorė Elona Lubytė pavadino poparto dvasia persmelktus menininkės koliažus ir spalvų sproginę tapyboje, kuris nebūdingas lietuviškajai mokyklai. Po pokario Europą nemažai keliavusi kūrėja savo koliažuose išpūdingai suderino europietiškoji ir amerikietiškoji meno tendencijas.

„Koliažai ir karpiniai lydi visą jos kūrybos kelią Amerikoje, o brandžiojo periodu kūriniai išauga iki didelių skulptūrų, kurias jai pavyko įgyvendinti tik Lietuvoje.

Lankytojus gali nustebinti, kad E. Urbaitytės-Urbaitis kūryba – tokia marga. Bet kaip tik tai ir yra vienas įdomiausių jos bruožų, nes mūsų menininkams labiau būdinga linijinė kūrybos raida“, – pabrėžė kuratorė, parodos rengimą pavadinusi įdomiausiu muziejiniu detektyvu.

Parodoje – per 100 kūrinių

„Pasirinkimuose“ eksponuojama daugiau nei šimtas kūrinių. Pa-

sak kuratorės, maždaug tiek žmonių Lietuvoje ir JAV padėjo jai rengiant šią parodą. Tęsiant susiklosčiusią Nacionalinės dailės galerijos tradiciją, kūrinius čia papildo dokumentinė medžiaga – fotografijos, vaizdo įrašai.

Ekspozicija primena koliažą, kuriame E. Urbaitytės-Urbaitis kūrinių, jos dienoraščių ir laiškų ištraukos, fotografijos, filmai ir biografijos detalės susipina į įdomų pasakojimą.

Kuratorė pristato „Pasirinkimus“ kaip penkių dalių novelę, kuri sukurta gretinant menininkės išgyvenimų ir kūrybinių ieškojimų bei istorinio laiko liudijimų lygmenis. Istorijos liudininkais ji pasirinko fotografus Kazį Daugėlą (1912–1999), Algimantą Kežį ir Joną Meką.

J. Meko filmas „Lost Lost Lost“, kuris sumontuotas iš 1949–1963 metais lietuvių bendruomenėje nufilmuotos medžiagos, pirmąkart rodomas su lietuviškais subtitrais. Pūkiai to meto atmosferą atspindinčiame kūrinyje E. Urbaitytė-Urbaitis po bendruomenės diskusijų apie Lietuvos ateitį sukasi valso ritmu.

Nesivaikė komercinės sėkmės

New York E. Urbaitytė-Urbaitis dirbo valstybinėje mokykloje dailės mokytoja, o kūrė laisvalaikio, nesistengdama parduoti tiek darbų, kad galėtų pragyventi. Atvirkščiai – ji dažnai net nesutikdavo jų parduoti, surasdama kitų šaltinių savo kūrybai finansuoti.

„Konsultuodamasi su bičiuliais, lietuvių bendruomenės finansininkais ir juristais ji 6-ojo dešimtmečio pabaigoje sėkmingai investavo į žemę Floridoje, kuri dar nebuvo virtusi pensininkų rojumi. Jos dienoraščiuose galima rasti išpūdingas sumas, dėl kurių deramasi su agentūromis 1992–1994 metais“, – pasakojo E. Lubytė.

E. Urbaitytė-Urbaitis gyveno viena, neturėjo šeimos, todėl lėšas skirdavo kūrybai. Tik 1950 metais atvykusi į Ameriką, 1956-aisiais ji jau galėjo pasižvalgyti po Europos muziejus ir galerijas.

Europoje menininkė, ką tik pabėgusi iš sovietų okupuotos Lietuvos, pirmą kartą pajuto vienatvę. 1945 metais Miunchen ji užrašė: „Vienuma, vienuma aplink. Gal gerai ar negerai – dar nežinau, bet ji man pradeda patikti.

Taip, kaip tamsoje akis nemato, bet pripratusi pradeda atskirti bendrus daiktų kontūrus, taip ir čia, panašu, kažką randi, knisiesi toliau, vėl randi, ir štai jau regi bendrumą, kurį matydama neabejoji, kad atejus laikui pamatysi ir detales.”

Net 1976-aisiais viešėdama Lietuvoje ir susitikusi su savo artimaisiais ji nepasijuto grįžusi namo. „Ap-lankyti savo šeimą Lietuvoje po 30 metų buvo ypatingas patyrimas. Pajutau, jog jų gyvenimas yra suvaržytas, kiekvienas žingsnis sekamas. Pastebėjau, kad mano šeima kalbasi su žmonėmis dviprasmiškomis sąvokomis. Norint suprasti, reikia žinoti jų sistemą“, – savo dienoraštyje rašė E. Urbaitytė-Urbaitis.

Dailininkei net pasirodė, kad tremtis į Vakarų su nesibaigiančiu vienišumu, nuolatos keičiant vietas, nebuvo tokia sunki kaip gyvenimas tėvynėje.

www.lrytas.lt

Garsios išeivių menininkės E. Urbaitytės-Urbaitis tapyba ir koliažai iki šiol dar niekada nebuvo rodyti Lietuvoje. **R. Danisevičius nuotr.**

Gyvenimo kelias: nuo Šiaulių iki New York

* E. Urbaitytė-Urbaitis gimė 1922 metais Šiauliuose. 1941 m. baigė Šiaulių mergaičių gimnaziją. Atestato gavimo dieną prasidėjo karas. 1941–1943 m. studijavo Kauno taikomosios ir dekoratyvinės dailės institute.

* Jai vienintelei iš šeimos pavyko pasitraukti į Vakarų. Karo pabaigos sulaukė kaime prie Zalcburg (Austrija). Pragyveno už maistą piešdama žmonių portretus. Kai miestelį užėmė JAV kariuomenė, nusigavo į Miunchen (Vokietija) ir įstojo į meno akademiją.

* 1947 m. menininkė persikėlė į Freiburg, kur dailininkas V. K. Jonynas buvo įsteigęs Dailės ir amatų mokyklą (Freiburgo École des Arts et Métiers). 1949 m. laimėjo stipendiją tęsti dailės studijas Paryžiuje, o vėliau ir meno bakalauro stipendiją JAV Alabama kolegijoje (dabar – University of Montevallo). Nuo 1953 m. gyveno New York, 1957–1984 m. dirbo mokytoja, 1958–1960 m. studijavo Columbia University.

* 1961 m. menininkė surengė pirmąją tapybos parodą New York galerijoje „Auth Sherman“, vėliau dar 15 personalinių parodų New York, Chicago ir Toronto. Dalyvavo daugiau nei 100 grupinių parodų 21 JAV muziejuje ir galerijoje.

* E. Urbaitytė-Urbaitis mirė 2006 m. New York. Testamentu savo kūrinius ji padalijo Lietuvos dailės muziejui, Nacionaliniam M. K. Čiurlionio muziejui Kaune ir Šiaulių „Aušros“ muziejui.

Spaudos apžvalga

„Pasaulio lietuvis“

Žurnalo „Pasaulio lietuvis“ kovo mėnesio viršelį puošia būsimojo šio žurnalo skaitytojo nuotrauka (norisi tikėti, kad šis atjaunėjęs ir turiniu, ir išvaizda žurnalas ras vis daugiau skaitytojų).

Šiame numeryje skaitytojai susipažins su lietuvių, gyvenančių Kanadoje ir JAV, Australijoje ir Islandijoje, Lenkijoje ir Vokietijoje, veikla bei rūpesčiais.

Be to, daugeliui bus įdomu paskaityti Dainos Bogdanienės pamąstymus apie emigraciją, apie vis dar nerimstančias aistras dėl dvigubos pilietybės.

Audronė Vakariniene gražiai porina apie lietuviško šokio tradicijas, Regina Narušienė kalba apie jaunąją kartą, apie šviesiąsias Lietuvos gyvenimo puses, o žurnalo redaktorė Deimantė Dokšaitė bando „užuosti“, kuo kvepia Lietuva.

Knygos mylėtojus sudomins pristatoma Gerdos Butkuvienės ir Vaidos Lowell knyga „Titaniko lietuvių“ ir pažintis su elektroninės knygos „Lietuvio (@uto)portretas: intelektualinė provokacija“ sudary-

toju Aurimu Švedu.

Taigi, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės leidžiamas žurnalas tikrai įdomus ir vertas dėmesio. Jo prenumerata JAV – 53 dol. metams. Čekius galite siųsti Elenai Skališius, 119 Sheridan Ct., E. Waukegan, IL 60085.

Paruošė L. A.

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loretatim@gmail.com

Vilnius (ELTA) – Restauravimo darbams uždarytas Bernardinų sodas, esantis Sereikiškių parke Vilniuje. Pirmus sodo restauravimo darbus planuojama baigti gruodį. 2013 m. pavasarį bus tęsiami želdinimo darbai. Pasak Vilniaus miesto savivaldybės, atkūrus Bernardinų sodą, jis atgaus autentiškumą, XIX a. pabaigoje buvusius bruožus. Atnaujinta erdvė bus pritaikyta šiuolaikinio lankytojo kultūriniais ir poilsio poreikiams. 9 hektarų teritoriją užimantis Bernardinų sodas yra pačiame Vilniaus senamiesčio branduolyje, šalia Neries ir Vilnios upių slėnių sankirtos, Gedimino pilies ir kalnų parko kalvyno papėdėje. Restauravimas finansuojamas Europos Sąjungos ir Vilniaus miesto savivaldybės lėšomis.

Lietuvoje bus tęsiamas tyrimas dėl CŽV kalėjimų

Vilnius (BNS) – Balandžio pabaigoje Lietuvoje ketina lankytis Europos Parlamento (EP) delegacija, kuri domėsis galbūt Lietuvoje veikusių JAV Centrinės žvalgybos valdybos (CŽV) kalėjimu.

Balandžio 25–27 d. į Lietuvą ketinantys atvykti Piliečių teisių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nariai rengia pranešimą apie galimą neteisėtą CŽV vykdytą kalinių sulaukymą ir pervežimą Europoje. Europarlamentarai nori susitikti su valdžios atstovais ir aplankyti spėjamas Lietuvoje buvusias sulaikymo vietas.

Šis komitetas kovo pabaigoje EP surengė klausimus dėl Europos šalių dalyvavimo slaptoje JAV programoje gabenant ir kalinant terorizmu įta-

riamus asmenis. Juose nevyriausybės organizacijos „Amnesty International“ ir „Reprieve“ teigė, kad Europos šalims trūksta politinės valios vykdyti nuodugnius tyrimus, nepaisant pastaruosius kelerius metus pasirodžiusios naujos informacijos.

Lietuvoje 2009 m. pabaigoje per parlamentinį tyrimą buvo nustatyti du objektai Vilniuje ir šalia sostinės, kur galėjo būti įrengtos patalpos sulaikytiems laikyti. Taip pat nustatyti keli su CŽV siejami skrydžiai į Vilnių ir į Palangą, vykę 2003–2006 m., tačiau neatsakyta į klausimą, ar į Lietuvą atskraidinti įtariamieji terorizmui. Buvę valstybės ir saugumo struktūrų vadovai neigia, kad Lietuvoje galėjo būti CŽV kalėjimas.

Pradedami rinkti „Misijos Sibiras“ dalyviai

Vilnius (BNS) – Septintus metus projektą „Misija Sibiras“ organizuojanti Lietuvos jaunimo organizacijų taryba (LiJOT) skelbia pradedanti projekto dalyvių atranką. Visi, norintys dalyvauti 2012 m. projekto ekspedicijoje, iki gegužės 2 d. kviečiami pildyti tinklalapyje misijasibiras.lt patalpintą projekto dalyvio anketą.

Bandomajame žygyje dalyvauti bus kviečiami 70 labiausiai motyvuotų anketas pildžiusių asmenų. Po kelias dienas trukusio žygio projekto organizatoriai galutinai sudarys ekspedicijos komandą. Šiomet „Misija Sibiras'12“ komanda vyks į

lietuvių tremties ir kalinimo vietas Rusijoje, Chakasijos srityje. Planuojama, kad vienuoliktą projekto ekspedicija Sibire lankysis nuo liepos 20 iki rugpjūčio 3 d. Žygeiviai tvarkys tautiečių kapines, susitiks su lankomose vietose gyvenančiais lietuviais, susipažins su vietos žmonėmis, jų papročiais ir kultūra, įamžins svarbiausias ekspedicijos akimirkas. Grįžusieji iš ekspedicijos dalinsis savo patirtimi ir žiniomis su Lietuvoje bei užsienyje gyvenančiais lietuviais, rengs projekto pristatymus. Lietuvos jaunimo pilietiškumo ir patriotiškumo ugdymo projektas „Misija Sibiras“ prasidėjo 2006 m.

ES diplomatinėje tarnyboje – 10 Lietuvos diplomatų

Vilnius (BNS) – 2010 m. pabaigoje įsteigtoje Europos Sąjungos (ES) diplomatinėje tarnyboje šiuo metu įsitvirtinę 10 lietuvių diplomatų. Užsienio reikalų ministerijos atstovų teigimu, Europos išorės veiksmų tarnyboje dirba 10 administratoriais vadinamų diplomatų lietuvių. Iš viso tarnyboje yra 874 administratoriai. Tarp jų vienas lietuvis – buvęs užsie-

nio reikalų ministras Vygaudas Ušackas – vadovauja ES misijai Afganistane. Tarnyboje taip pat dirba keturi lietuviai padėjėjai iš 653.

ES diplomatinė tarnyba buvo įsteigta po Lisabonos sutarties įsigaliojimo, formaliai veiklą pradėjo 2010 m. gruodžio 1 d. Kartais ji neoficialiai vadinama ES užsienio reikalų ministerija.

Lietuvos ledo ritulininkai iškovojo bronzą

Herenvenas (ELTA) – Olandijoje vykusiame pasaulio jaunių (iki 18 metų) ledo ritulio čempionato II diviziono A grupės turnyre Lietuvos rinktinė iškovojo bronzos medalius. Mūsų šalies komanda per penkerias rungtynes surinko 11 taškų. Turnyro

nugalėtoja tapo ir kelialapį į I diviziono B grupę pelnę Pietų Korėjos ledo ritulininkai (12 tšk.), sidabro medalius iškovojo Rumunijos atstovai (12 tšk.). Ketvirtą vietą užėmė britai, penktą – kroatai, šeštą – olandai. Pastarieji iškrito į II diviziono B grupę.

JT Saugumo Taryba priėmė pareiškimą dėl paliaubų Sirijoje

New York (BNS) – Jungtinių Tautų (JT) Saugumo Taryba paragino Sirijos vadovybę iki balandžio 10 d., kai turi prasidėti paliaubos, išvesti iš miestų visus dalinius. Pareiškimą, kurį parėmė ir Rusija, Taryba ragina Damaską vykdyti specialiojo pasiuntinio Kofi Annan taikos planą, su kuriuo Sirija sutiko.

Saugumo Taryba taip pat paragino visas konfliktuojančias šalis, įskaitant opoziciją, per 48 val. po paliaubų įgyvendinimo nutraukti bet kokią smurtą. Pareiškimą pabrėžia-

ma būtinybę nusiųsti į šalį JT stebėtojus, kurie tikrintų, kaip laikomasi paliaubų.

JT jau paprašė šalių narių skirti 200–250 karių šiai misijai. Tačiau tokiai misijai dar turi pritarti 15 Saugumo Tarybos narių. K. Annan duomenimis, Sirijos vadovybė sutiko su paliaubomis nuo kitos savaitės. Be to, Vyriausybė pažadėjo iki tada išvesti iš miestų visas pajėgas. Praėjus 48 val. nuo paliaubų pradžios išgaliotų „visiškas smurto atsisakymas visose pusėse“.

Pietų Osetijos prezidento rinkimus laimėjo buvęs čekistas

Vilnius (BNS) – Nuo Gruzijos vienašališkai atsiskyrusios Pietų Osetijos pakartotiniuose prezidento rinkimuose buvęs regiono Valstybės saugumo komiteto (KGB) pirmininkas Leonid Tibilov įveikė žmogaus teisių įgaliotinį prie regiono prezidento David Sanakojev.

Pietų Osetija, kuri visiškai priklausė nuo Rusijos finansavimo ir dėl kurios Rusija 2008 m. kariavo su Gruzija, rudenį nesugebėjo išsirinkti prezidento: opozicijos kandidatės Ala Džiojeva pergalė užginčijo teismas. Jos šalininkų protestai privertė atsistatydinti tuometinį prezidentą Eduard Kokoity, buvo kilę susirėmimai su vietos jėgos žinybų pareigū-

nais, po kurių rinkimų laimėtoja pateko į ligoninę, kur, pasak jos, buvo laikoma jėga. Ją išleido likus dienai iki naujo balsavimo.

Kremlius pripažįsta, kad baiminosi pilietinio konflikto, jei į valdžią būtų atėjusi A. Džiojeva. Į dabartinę rinkimų kampaniją, kurioje buvo leista dalyvauti tik keturiems iš 150 kandidatų, Rusija ir vietos valdžia stengėsi nesikišti. Maskvai L. Tibilov tinka, o jis jai atsilygina lojalumu. Į klausimą, kas, jo pergalės atveju, bus naujasis premjeras, naujai išrinktas prezidentas atsakė: „Žinau, kad, matyt, kai kuriuos klausimus reikės aptarti tiesiogiai su Rusija.“

JAV ir Afganistanas susitarė dėl naktinių patikrinimų

Kabulas (BNS) – Afganistanas ir Jungtinės Valstijos balandžio 8 d. pasirašė susitarimą dėl specialiųjų pajėgų operacijų šioje sukilimo draskomoje šalyje, pagal kurį priešaringai vertinamiems naktiniams patikrinimams nuo šiol vadovaus patys afganai.

Susitarimą pasirašė afganų gynybos ministras Abdul Rahim Wardak ir NATO vadovaujamo pajėgų vadas, JAV generolas John Allen. Afganistano užsienio reikalų ministerija pakvietė žurnalistus į susitarimo pasirašymo iškilmes, o prezidento Hamid Karzai atstovas sakė: „JAV pajėgos per naktinius patikrinimus vykdys rėmimo vaidmenį, pavyzdžiui, dalijimosi žvalgybine informacija.“

Tarptautinių specialiųjų pajėgų naktiniai patikrinimai piktina visuomenę ir jau ilgą laiką kelia trintį su afganų prezidentu H. Karzai, kuris šias NATO operacijas vadina beato-dairiškėmis. Tačiau Vakarų pajėgų vadai pabrėžia, kad šie patikrinimai yra itin naudingi kare su Talibano sukilėliais, kurie su H. Karzai ir jo Vakarų sąjungininkais kovoja jau daugiau kaip dešimtmetį.

Naujasis susitarimas turėtų sudaryti sąlygas strateginio bendradarbiavimo susitarimui dėl JAV pajėgų Afganistane ateities po 2014 m., kai turi būti išvesta didžioji NATO pajėgų, kurias dabar sudaro 130,000 karių, dalis.

Rusija tikrina JAV susitarimų įgyvendinimą

Maskva (BNS) – Balandžio 8–16 d. Rusijos karinių stebėtojų grupė vykdė JAV patikrinimo misiją pagal Atviros oro erdvės sutartį. Rusijos ir JAV atstovai tikrins susitarimų įgyvendinimą dėl techninės įrangos, skirtos stebėjimams, naudojimo.

Tai yra jau aštunta Rusijos misi-

ja, vykdoma Atviros oro erdvės sutarties narių teritorijose 2012 m. Atviros oro erdvės sutartis, kurią pasiūlė tuometinis JAV prezidentas George Bush, buvo pasirašyta 1992 m. Ši sutartis skatina valstybių karinių pajėgų veiklos skaidrumą. Rusija sutartį patvirtino 2001 m. gegužės 26 d.

„Titaniko“ gerbėjai atkartos legendinio laivo kelionę

Londonas (BNS) – Praėjus beveik 100 metų nuo „Titaniko“ išplaukimo į nelaimingai pasibaigusią pirmą kelionę, daugiau kaip tūkstantis žmonių leidosi į atsiminimo kelionę ta pačia kryptimi. Ji, kaip ir „Titaniko“ kelionė, balandžio 8 d. prasidėjo Anglijos Southampton uoste. Ateinančiomis dienomis laivas plauks „Titaniko“ keliu ir naktį iš balandžio 14 į 15 d. bus toje vietoje, kur prieš šimtmetį nuskendo legen-

dinis laivas.

Laivu plaukia 1,309 keleiviai – lygiai tiek, kiek buvo „Titanike“. Vieno turizmo biuro organizuojama kelionė vienam asmeniui atsiėjo iki 6,000 svarų. Laivu plaukia žmonės iš 28 šalių. Rengėjų duomenimis, bilietai į šią kelionę buvo išpirkti jau prieš dvejus metus. Tarp keleivių yra ir „Titaniku“ plaukusiujų palikuonių. Dar vienas laivas į nelaimės vietą išplauks iš New York.

ŠVENTADIENIS

Šv. Velykos

„Prisikėlusysis priklauso ne praeičiai, bet dabarčiai“

BENEDIKTAS XVI

Brangieji broliai ir seserys Romoje ir visame pasaulyje! „Surrexit Christus, spes mea“ – „Kristus, mano viltis, prisikėlė“ (Velykų sekvencija). Jus visus tepasiekia džiūgaujančios Bažnyčios balsas – žodžiai, kuriuos, pasak senojo himno, ištare Marija Magdalietė, pirmoji Velykų rytą sutikusi prisikėlusį Viešpatį. Ji skubiai nubėgo pas kitus mokinius ir jiems pranešė: „Mačiau Viešpatį“ (Jn 20,18). Ir mes, eję per Gavėnios dykumą ir skausmingas Kančios dienas, šiandien skelbiame pergalę: „Prisikėlė! Tikrai prisikėlė!“

Kiekvienas krikščionis išgyvena Marijos Magdalietės patirtį. Tai gyvenimą perkeičiantis susitikimas: susitikimas su nepaprastu Žmogumi, kuris mums leidžia pajusti Dievo tiesą ir gerumą, kuris išvaduoja iš blogio ne laikinai ir paviršutiniškai, bet radikaliai, kuris mus visiškai pagydo ir gražina mums orumą. Štai dėl ko Magdalietė vadina Jėzų „mano viltimi“: Jis ją atgaivino, padovanojo jai naują ateitį, gerą, nuo blogio išvaduoją gyvenimą. „Kristus, mano viltis“ reiškia, kad kiekvienas mano geras ketinimas Jame turi realią galimybę išsipildyti, Jo dėka galiu tikėtis, kad mano gyvenimas bus geras, pilnas, amžinas, nes pats Dievas tapo mums artimas ir įžengė į mūsų žmogiškumą.

Marija Magdalietė, kaip ir kiti mokiniai, matė, kaip Jėzų atmetė tautos vyresnieji, kaip jis buvo suimtas, nuplaktas, pasmerktas mirčiai ir nukryžiuotas. Turėjo būti nepakeliamai sunku matyti, kaip išikūnijęs Gerumas kenčia nuo žmogaus pikto, kaip melas tyčiojasi iš Tiesos, kaip kerštas įžeidinėja Gailestingumą. Jėzui mirus, atrodo žlugusios visų į Jį sudėtos viltys. Tačiau tikėjimas visiškai neužgeso. Visų pirma Mergelės Marijos, Jėzaus motinos širdyje, net ir nakties tamsoje liko gyva skaisti liepsna. Šį kartą viltis negalėjo nesusidurti su blogio kietumu. Prieš ją iškilo ne tik mirties siena, bet ir aštrūs pavydo ir išdidumo, melo ir smurto dygliai. Jėzus perėjo per šią mirtiną pynę ir nutiesė mums kelią į gyvybės Karalystę. Vieną akimirka Jėzus atrodė pralaimėjęs: sutemos gaubė žemę, spengė Dievo tyła, viltis buvo tarsi beprasmis žodis.

Ir štai rytą po šabo randa tuščią kapą. Paskui Jėzus pasirodo Magda-

SIŪLO DARBĄ

Sewing/Installing fabric on walls
WOMEN and men with artistic touch can apply. Reliable, must speak English, have car. Will train, full time, Palatine. **847-202-0642**

Adelė Vaitekūnas, gyvenanti **Providence, RI**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdžiai Jums dėkojame.

Paul R. Sodeika, gyvenantis **Apple River, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Esame Jums labai dėkingi už paramą.

lietei, kitoms moterims, mokiniams. Tikėjimas atgyja kaip niekad tvirtas, nenugalimas, nes jis remiasi lemtingu įvykiu: „Mirtis ir gyvybė nuostabiai kovės – mirtį nugalėjęs, viešpatuoja gyvybės Valdovas.“ Prisikėlimo ženklai patvirtina gyvybės pergalę prieš mirtį, meilės prieš neapykantą, gailestingumo prieš kerštą: „Kapas, kur Kristaus kūnas gulėjo, ir garbė, kuria Prisikėlusis spindėjo. Angelai, liudyt nužengę, marškos ir drabužiai, Kristaus kūną dengę.“

Brangieji broliai ir seserys! Jei Jėzus prisikėlė, tuomet ir tik tuomet įvyko kažkas tikrai nauja, kas keičia žmogaus ir pasaulio būseną. Tuomet Jėzus yra tasai, kuriuo galime absoliučiai pasitikėti, pasitikėti ne tik jo žinia, bet Juo pačiu, nes Prisikėlusis priklauso ne praeičiai, bet dabarčiai; Jis yra gyvas. Kristus yra viltis ir paguoda pirmiausia toms krikščionių bendruomenėms, kurios dėl tikėjimo kenčia didžiausią diskriminaciją ir persekiojimus. Bažnyčioje veikianti Jo vilties jėga palaiko visus, ką slegia kančia ir neteisnumas.

Prisikėlęs Kristus tesuteikia viltį Artimiesiems Rytams, kad visos to regiono etninės, kultūrinės ir religinės grupės bendradarbiautų bendram labui ir kad būtų gerbiamas žmogaus teisės. Ypač Sirijoje tenebūna liejamas kraujas, kuo greičiau teisyvrauja pagarba, dialogas ir susitaikinimas, kaip reikalauja ir tarptautinė bendruomenė. Pabėgėliai iš tos šalies ir žmonės, kuriems reikia humanitarinės pagalbos, tebūnie svetingai priimami, solidarumas tepalengvina jų sunkias kančias. Velykų pergalė tedaršina irakiečių tautą, negailint jėgų siekti stabilumo ir pažangos. Šventojoje Žemėje izraeliečiai ir palestiniečiai drąsiai teatnaujina taikos procesą.

Viešpats, nugalėjęs blogį ir mirtį, testiprina krikščionių bendruomenes Afrikos žemyne, tesuteikia jiems vilties įveikti sunkumus, tepadaro jas savo visuomenių taikos ir pažangos kūrėjomis. Prisikėlęs Jėzus teguodžia kenčiančias Afrikos rago tautas ir teskatina susitaikinimą; tepadeda Didžiųjų Ežerų regionui, Sudanui ir Pietų Sudanui, jų gyventojams tesuteikia jėgų atleisti. Malį, kuriame šiuo metu vyksta politiniai neramumai, Šlovingasis Kristus tepadovanoja taika ir stabilumu. Nigerijai, kur pastaruojų metu vyko kruvini teroristiniai išpuoliai, Velykų džiaugsmas teikvepia energijos kurti taiką ir savo piliečių religijos laivę gerbiančią visuomenę.

Visiems džiugių Velykų!

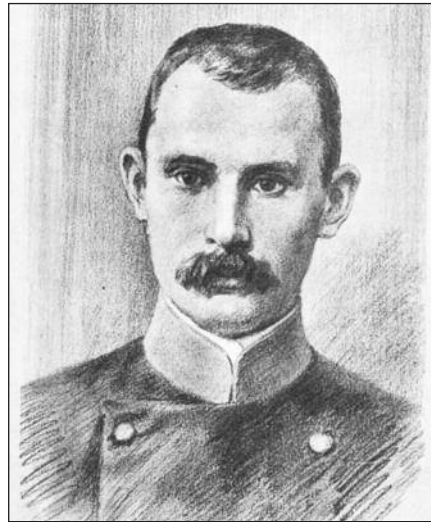
Šventojo Tėvo kalba prieš velykinį palaiminimą *Urbi et orbi*, kurią lietuvių kalba paskelbė „Vatikano radijas“.

Sintautuose bus statomas paminklas poetui Pranui Vaičiui

Ne tik visai Lietuvai, bet ir plačiau pasaulyje yra žinomas lietuvių poetas zanavykas Pranas Vaičaitis (1876–1901), gimęs Santakuose, greta Sintautų miestelio (Šakių rajonas), Sūduvoje. Pakirstas sunkios ir klatingos ligos, būdamas vos 25 metų amžiaus, atgulė poilsio Sintautų kapinėse. Nors Vaičaitis mirė gana jaunas, tačiau spėjo palikti gilų pėdsaką lietuvių literatūroje.

Kad Vaičaitis buvo žinomas ne vien Lietuvoje, liudija tai, kad pirmasis jo kūrinių leidimas „Pranciškaus Vaičičiaus eilės“ buvo išleistas 1903 metais Plymouth (JAV), antrasis kūrinių leidimas – taip pat užsienyje „Eilės“, Philadelphia, PA, 1912.

*Yra šalis, kur upės teka
Linksmi tarp girių užiančių
Ir meiliai tarpu savęs šneka
Prie giesmininkų vėversių.
Ten prakaitas aplieja žmones
Prie vasaros darbų sunkių
Ir prastas apredals marškonis
Apdengia sąnarius visų.
Bent tave meiliai pavaišina,
Kaip tik nueisi į svečius, –
Ten tave myli, valgydina,
Kiek daleidžia išteklius.
Ir grakščios tos šalies merginos
Ten žydi vis kuo nopuikiau...
Šalis ta Lietuva vadinasi...*

Pranas Vaičaitis ir jo kapas Sintautų miestelyje Šakių rajone.

Šios eilės, tapusios kone antruoju Lietuvos himnu, nusileidžia tik Vinco Kudirkos „Tautiška giesmė“.

Vaičaitis nepaprastai mylėjo savo kraštą, aukštino Lietuvos praeitį, žadino tautinio orumo jausmus. Kai kurie eilėraščiai virto liaudies dainomis. Neužželia takelis prie jo kapo Sintautų kapinėse, jo vardu pavadinta pagrindinė Sintautų miestelio gatvė, gražiai sutvarkyta Vaičičiaus sodyba Santakuose, įrengtas literatūrinis muziejus miestelio mokykloje. Tačiau poetas vertas prasmingesnio įamžinimo.

Sintautų miestelyje atliekami dideli darbai rengiantis II pasaulio sintautiškių suvažiavimui, kuris įvyks 2012 m. rugpjūčio 25–26 dienomis (I suvažiavimas įvyko 2000 metais). Rekonstruojama pagrindinė miestelio aikštė, ją praplėčiant ir sutvarkant, greta bus parkas. Pasinaudojant ta proga, grupei kultūros paveldui neabejingų žmonių gimė mintis įamžinti poetą Vaičaitį, pastatant jam paminklą atjauninto Sintautų miestelio aikštėje. Paminklas, netoli nuo per karą sugriautos, o dabar atstatytos gražuolės bažnyčios, labai papuoštų miestelį. Tam reikalui įsteigtas specialus fondas, kurio steigėjais yra žinomas bibliofilas ir mecenatas Vidmantas Staniulis (fondo pirmi-

ninkas), teisininkas Juozas Jacevičius, projektų vadybininkas Vitas Girdauskas, finansų analitikas dr. Gitanas Nausėda, politikas, Lietuvos Seimo narys dr. Arvydas Vidžiūnas, tapytojas Algis Augustaitis ir kt.

Beje, tai būtų antras bandymas pastatyti paminklą poetui Vaičiui Sintautuose. Pirmasis sumanymas buvo kilęs 1937 metais. Tada buvo įkurtas iniciatorių komitetas, kuriam vadovavo Sintautų šaulių būrio vadas agronomas Eduardas Počvaitis. Jis susirašinėjo su garsiu skulptoriumi Vincu Grybu, aptardamas būsimo paminklo klausimus. Paminklo statybai buvo renkamos savanoriškos lėšos, tarp aukotojų buvo ir Respublikos prezidentas Antanas Smetona. Deja, 1940 metais prasidėjusi sovietų okupacija visus šiuos darbus nutraukė.

Tikime, kad šis antrasis bandymas bus sėkmingas. Jei viskas gerai seksis, paminklas turėtų atsirasti iki 2013 metų pabaigos. Fondo steigėjai kreipiasi į visus pasaulio lietuvius kviesdami suvienyti pastangas dideliu prasmingam darbui, tapti šio unikalaus projekto dalyviais pamiant fondą pinigineis aukomis.

Iš anksto nuoširdžiai dėkojame už Jūsų supratingumą, pasiaukijimą

ir prisidėjimą. Fondas atsilygins už paramą, reklamuodamas Jūsų labdarinę veiklą per žiniasklaidą, renginių metu, o taip pat įteiks oficialią padėką ir simbolinę dovaną. Visi rėmėjai bus paminėti specialiaame leidinyje pastačius paminklą. Asmuo, paaukojęs 5,000 litų, taps „auksiniu“ rėmėju, ir jo vardas bus įamžintas aukso raidėmis paminklo granite, tam skirtoje vietoje.

Aukas jau galima pervesti į Fondo sąskaitą pagal šiuos rekvizitus: asociacija „Paminklo poetui Pranui Vaičiui fondas“, kodas 302739523, adresas: Vytauto pr., 58, LT-44237, Kaunas, Valiutinė s. Nr. LT 14718090000071768, AB „Šiaulių bankas“. Korespondenciniai bankai: \$ – Correspondent account with Deutsche Bank Trust Company Americas, New York, SWIFT: BKTRUS33, EU – Correspondent account with Deutsche Bank AG, Frankfurt, SWIFT: DEUTDEFF. Parama litais: Nr. LT 59718090000606398, AB „Šiaulių bankas“.

Pasiteiravimui tel. +370 600 02252, e.l.p. staniulisv@inbox.lt

Informacinis Fondo rėmėjas – Šakių rajono laikraštis „Draugas“.

Fondo pirmininkas **Vidmantas Staniulis**
Sekretorius **Juozas Jacevičius**

PASKUTINĖ KADENCIJA.

Prezidento dienoraščiai

VALDAS ADAMKUS

Nr. 18

Tai ir Lozoraičių – tėvo ir dviejų sūnų – ištisos epochos Lietuvos diplomatinėje tarnyboje pabaiga.

2005 metų sausio 7 diena, Vilnius. Vakar „Atgimime“ išspausdintas straipsnis apie tai, kad užsienio reikalų ministras Antanas Valionis ir Valstybės saugumo departamento generalinis direktorius Arvydas Pocius turėjo ryšių su KGB, nes sovietmečiu buvo šios represinės struktūros rezervo karininkai, sukėlė didžiulį skandalą. Ryte man paskambino premjeras Algirdas Brazauskas ir net siūlė šį reikalą apsvarstyti Valstybės gynimo taryboje. Nuraminau jį, pasakiau, kad pirmiausia reikėtų surinkti daugiau patikimos informacijos. Po šio pokalbio paprašiau savo patarėją nacionalinio saugumo klausimais iki pietų man pateikti visą turimą medžiagą.

Kai nuvykau į Verkių rūmus pasveikinti savo veiklos penkmetį minčių administracinių teismų grandies teisėjų, manęs prie durų jau laukė būrys žurnalistų ir žinoma, puolė klausinėti apie A. Valionį ir A. Pocių. Pasakiau, kad nieko negaliu komentuoti, nes nesu pakankamai informuotas, kiek pagrįsti skleidžiami įtarimai. Vis dėlto pridūriau, jog šis skandalą labai stengiamasi išpūsti, o tai kiršina visuomenę ir griaua patikėjimą valstybės pareigūnais.

Po pietų grįžęs į Prezidentūrą sužinojau, kad sovietmečiu atsargos karininkų laipsnius drauge su aukštojo mokslo diplomais gavę A. Valionis ir A. Pocius pagal tuometę tvarką buvo įrašyti į KGB kariškių rezervą, bet realiai šioje struktūroje nedirbo nė dienos. Šis faktas buvo seniai žinomas ir Liustracijos komisija visiškai nieko blogo neįžvelgė.

2005 metų sausio 10 diena, Vilnius. Vadinamasis rezervistų skandalas nesiliauja ir net įgyja pagreitį. Ginčijamasi, ar nereikėtų skelbti kadaise KGB rezervui priskirtų asmenų pavardžių. Nesikišu į šį reikalą, tegul tai sprendžia teisininkai.

Dabar man aktualiausia kita problema – ar vykti gegužės 9-ąją į Maskvą, kur Rusija kviečia daugybę pasaulio valstybių vadovų minėti jų pergalės prieš fašistinę Vokietiją 60-ųjų metinių. Šiandien paskambino Latvijos prezidentė Vaira Vykė-Freiberga ir teiravosi, kaip aš ketinu elgtis. Ji savo sprendimą nori paskelbti jau šią savaitę ir neslėpė, kad greičiau apsispręsti ją spaudžia Saeima ir Vyriausybė. V. Vykė-Freiberga sakė, kad Latvija linksta priimti Kremliaus kvietimą.

Atsakiau, kad neskubu apsispręsti. Turime gerai apsvarstyti visus argumentus. Ir pridūriau, jog norėtusi bendros visų trijų Baltijos valstybių pozicijos. Baigdamas pokalbį pasakiau, kad tarsi suosi su Estijos prezidentu Arnoldu Rüüteliu. Sutarėme su V. Vyke-Freiberga šią savaitę dar kartą pasikalbėti.

Po šio pokalbio paskambinau A. Rüüteliui. Jis man pritarė, kad nereikia skubėti galutinai apsispręsti dėl kelionės į Maskvą. Pasirodo, Estijos prezidentas siūlė V. Vykei-Freibergai surengti mūsų trijų susitikimą galbūt Rygoje ir aptarti susidariusią pa-

dėtį, bet ji tai praleido negirdomis. Manau, Latvijos prezidentė jau nusprendusi vykti į Maskvą. Tuomet mūsų padėtis dar keblesnė. Europos Sąjungos šalyms mums nepritars, jei atmesime Vladimiro Putino kvietimą. Neaišku, kaip į tai reaguos JAV. O ir mūsų šalyse kils karštų ginčų, pasipils kaltinimų, kad ir kaip nuspręstume. Labai svarbu išvengti tautos susipriešinimo šiuo klausimu, neleisti užvirtai aistroms, kai atsiranda teisuolių, kurie skelbiasi tikrais patriotais, o visus kitaip galvojančius apšaukia išdavikais ar komunistais.

2005 metų sausio 11 diena, Vilnius. Antanas Valionis ir Arvydas Pocius per mano patarėjus prašo, kad viešai pasisakyčiau dėl jiems svaidomų kaltinimų bendradarbiavus su KGB. CNN ir BBC televizijos jau paskelbė, kad Lietuvos užsienio reikalų ministras – buvęs KGB agentas. Aišku, tai smarkiai kompromituoja jau ne tik A. Valionį, bet ir Lietuvos valstybę. Parengiau pareiškimą, kuriuo raginu visus politikus jausti atsakomybę ir nekenkti šalies interesams. Tačiau suprantu, kad šis skandalas taip lengvai nenurims. Dar ilgai stebėsime tikrą partijų karnavalą, stengiantis pamurkdyti pūrve savo konkurentus.

Priėmiau NATO pajėgų Europoje vyriausiąją vadą JAV generolą Jamesą L. Jonesą. Įteikiau jam Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordina, vėliau kalbėjomės apie padėtį Afganistane.

Susitikau ir su Ukrainos užsienio reikalų ministru Konstantinu Griščenka. Jis perdavė prezidento Viktoro Juščenkos kvietimą atvykti į jo inauguraciją.

Vakare pasirašiau dekretą, kuriuo teikiu Seimui Rasos Rudbergytės kandidatūrą į valstybės kontrolieriaus pareigas.

2005 metų sausio 12 diena, Vilnius. Latvija paskelbė, kad jos prezidentė vyksta į gegužės 9-osios iškilmes Maskvoje. Tik apmaudu, jog Vaira Vykė-Freiberga nesilaikė mūsų susitarimo suderinti Baltijos šalių sprendimą šiuo klausimu. Pareiškiau, kad Lietuva gerbia Latvijos poziciją, bet mes neskubame ir dar svarstysime, kaip geriau pasielgti. Beje, nuomonės skiriasi ir mūsų Užsienio reikalų ministerijoje.

Prezidento Viktoro Juščenkos inauguracija numatyta sausio 18 dieną. Man vėl teks trumpinti atostogas. Alma su Biručiais į Čikagą skris, kaip suplanavome, o aš atskrisiu 20-ą dieną.

2005 metų sausio 13 diena, Vilnius. Minime tragiškųjų Sausio 13-osios įvykių metines. Pasitaikė žiemiškai šviesi diena. Iškilmingame Seimo posėdyje – vėl tos pačios kalbos, ne ramus įvykių vertinimas, ne pasididžiavimas laimėjimais, o kaltinimai, kaltinimai...

2005 metų sausio 14 diena, penktadienis, Vilnius–Čikaga. Paskambino prezidentas George'as W. Bushas. Konferencinio sujungimo būdu pokalbyje dalyvavo ir Lenkijos prezidentas Aleksandras Kwaśniewskis. **Bus daugiau.**

AKIŲ LIGOS

**DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER**
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliskai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

**SKELBIMŲ SKYRIUS
TEL. 773-585-9500**

LITUANISTIKOS TYRIMO IR STUDIJŲ CENTRO AUKŲ VAJUS

Lituanistikos tyrimo ir studijų centro Tarybos ir Valdybos vardu nuoširdžiai dėkojame visiems došniems aukotojams, kurie atsiliepė į prašymą prisidėti prie archyvų, bibliotekų išlaikymo ir tvarkymo. Vertiname jūsų gerą valią ir nuoširdžiai dėkojame. Skelbiame aukotojų sąrašą (aukos gautos iki 2012 m. kovo 20 d.). Maloniai lauksime naujų aukotojų. Čekius prašome siųsti Lithuanian Research and Studies Center 5600 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636. Visos aukos yra nurašomos nuo mokesčių.

\$1,000 Gediminas Balanda, neskelbiamas.

\$500 Ramunė Ambrozaitis, dr. Jonas Dainauskas.

\$400 Algis Kazlauskas (per Matching funds).

\$250 dr. Audrius Plioplys, Danutė Trotter, Gintautas Vitkus.

\$200 dr. Artūras Bareika, dr. Jonas Dainauskas (a. a. J. Tamulaičio atminimui), Donatas Januta, Patricia Nelia Paulauskas, Vytautas Petrulis, Nemira Šumskis.

\$100 dr. Kazys G. Ambrozaitis, Petras Bičiūnas, dr. Vytautas Bieliauskas, Ona Daugirdienė, Maksiminas Karaška, Vida Kašuba, Romualdas ir Nijolė Kašuba, Algis ir Vaida Mikuckis, Ted Mitkus, Arvydas Paulikas, Rūta Penkiūnas, I. A. Raulinaitis, Vacys Šaulys, Gerald Tamkutenis, Jūratė Tamulaitienė (a. a. J. Tamulaičio atminimui), Jonas Totoraitis, Narimantas Udrys, Rimantas ir Aldona Vaitkus, Živilė Vidmantas.

\$75 Raminta Marchertas, Nijolė Šalčius, V. Stankus.

\$50 Birutė Ciplijauskaitė, K. I. Civinskas, Rimas Černius, Gediminas Damašius, Antanas ir Vida Gilvydis, Augustinas ir Regina Idzelis (a. a. J. Tamulaičio atminimui), Kęstutis ir V. Keblys, Vaclovas Kleiza, Birutė Kožica, Laura Laucius, Dalė Lukas, Danutė Mačernis, Rimantas Pauliukonis, Dalia Tallat-Kelpša, Kęstutis Tautvydas, Gražina Troncone, Sandra Valaitis, Ramūnas Vanagūnas, Jonas Variakojis.

\$35–45 Ina Bertulytė-Bray, Kęstutis Keblys, Ilona Laucius, Raminta Marchertas, V. Markevičius, Vincas Urbaitis.

\$30 A. Venk-Venkūnas, Al Žolynas.

\$25 Teresė ir I. Berzinskai, Rimantas Bitėnas, dr. Kazys Bobelis, Feliksas Bobinas, Aldona Brazis, Roma Čepulis, Dameika, Sophie, Teresė Gečys, E. A. Kaminskas, Mike Kantavičius, Gražina Kenter, J. Kliorys, Eugenija Kolupaila, Audra Kubilius, Vytautas Matulionis, Sigutė Mikrut, Birutė Navickas, dr. Antanas Razma, Sigita Tylienė, Aldona ir Vaidis Valaitis.

\$20 Vida Bučmys, Liuda Butikas, K. P. Devenis, A. Giedraitis, Zigmars ir Virginija Grybinas, E. Jasaitis, V. Jonaitis, V. Neverauskas, Aldona Prapuolenis, Teodoras ir Ritonė Rudaitis, Kostas Stankus, Faustas ir Teresė Strolia, Regina Taunys, Emilija Vengianskienė, Jurgis ir Danutė Vidžiūnas, dr. Robertas Vitas, Vytautas Žemaitis.

\$10 Donna Dragūnaitis, dr. Peter I. Jokubka, Viktoras Motušis, Antanas Paužuolis, Dalia Puškorius.

\$5 A. Bigelis, E. Kondratas, Eugene Stonikas, Vytautas Motušis.

2010 m. vajuos neskelbti aukotojai

\$600 Donatas Januta.

\$300 G. Vitkus.

\$100 LB Brighton Park apylinkė, Algirdas ir Birutė Jakštys, Aldona Juozevičius.

\$75 Birutė Ciplijauskaitė.

\$50 Algis Norvilas.

„Titaniko“ lietuviai

Minint 100-ąsias „Titaniko“ žūties metines, prisimenami ir jame žuvę lietuviai

ALGIS VAŠKEVIČIUS

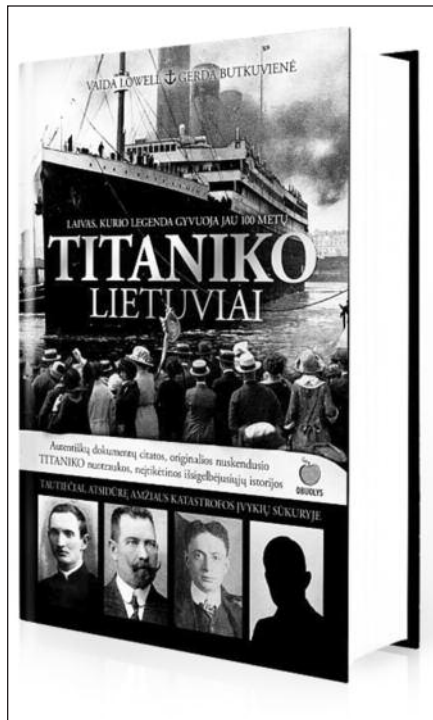
Netrukus visame pasaulyje bus minimos 100-osios legendinio „Titaniko“ laivo žūties metinės. Tragedija, nusinešusi pusantro tūkstančio gyvybių, iki šiol jaudina ir sulaukia didžiulio dėmesio. Pasaulyje „Titaniko“ tema gvildinama nuo akimirkos, kai dar tik buvo paskelbta apie milžiniško okeaninio laivo statybą. Istorikai ligi šiol tyrinėja kiekvieną smulkmeną, susijusią su prabangiu laivu ir jo tragišku likimu, pradedant techniniais ypatumais, kurie galėjo lemti nelaimę, ir baigiant keleivių sąrašais, kuriuose buvo gausu pačių įvairiausių sluoksnių žmonių – nuo paprasčiausių bedarbių iki žinomiausių ano meto aristokratų ir milijonierių.

1912 m. balandžio 14 d. 22 val. 40 min. neskestančiu vadintas „svajonių laivas“ su 2,207 keleiviais sudrebėjo susidūręs su ledkalniu. Po 40 minučių nuskambėjo įsakymas moterims ir vaikams lipti į gelbėjimo valtis. Ankstų balandžio 15-osios rytą 2 val. 20 min. „Titanikas“ nugrimzdo į Atlanto vandenyno gelmes. Tragedijos metu žuvo 1,502 žmonės, 705 pavyko išsigelbėti.

Paskutinės „Titaniko“ valandos ir minutės jau daugybę kartų aprašytos, nors neatsakytų klausimų likę iki šiol. Per tą šimtmetį gimė ir daug mitų apie šią tragediją. Koks laivas pabėgo iš nelaimės vietos grimztant „Titanikui“? Kodėl laivo kapitonas neatsižvelgė į kitų laivų atsiųstus įspėjimus apie ledkalnius vandenyne? Ar trečios klasės keleiviai iš tiesų buvo užrakinti vandens semiamose patalpose ir neišleisti į viršutinį denį? Ar „Titanike“ tikrai užsiėmė vėliau filmuose pavaizduota meilės istorija? Ar Lietuva yra kaip nors susijusi su „Titaniku“? Ar ši istorija įdomi mums?

Net ir praėjus šimtmečiui nuo tragedijos, lietuvių kalba iki šiol buvo išleistas vienintelis leidinys apie garsiausią kada nors vandenyne įvykusią nelaimę – Walter Lord knygos „Paskutinė „Titaniko“ naktis“ vertimas, taip pat Petro Montvilos JAV paskelbti atsiminimai „Kai grįžta praeitis“. Artėjant sukakčiai, tik ką Lietuvoje pasirodė nauja knyga „Titaniko lietuviai“. Daugelis iki šiol buvo girdėję, kad laive žuvo iš Marijampolės krašto kilęs kunigas Juozas Montvila, bet mažai kas buvo girdėjęs, kad jame plaukė dar bent du lietuviai.

Naujos knygos autorės – Austrijoje keletą metų gyvenusi žurnalistė Gerda Butkuvienė ir jos Vilniaus universiteto žurnalistikos studijų draugė Vaida Lowell, dabar gyvenanti Jungtinėse Amerikos Valstijose, po kruopelytę iš įvairiausių šaltinių rinko duomenis apie legendiniu laivu plaukusius lietuvius ir atrado daug nežinomų ir labai įdomių dalykų.

Naujoji knyga „Titaniko“ lietuviai“.

Butkuvienė „Titaniko“ tema ėmė domėtis prieš daugiau nei dešimtmetį. Spaudoje pasirodę padiriki straipsniai apie lietuvių kunigą Juozą Montvilą, plaukusį „Titaniku“, suintrigavo ir paskatino giliau pastudijuoti šio lietuvių likimą. O netikėta pažintis rengiant televizijos laidą su P. Širšovo okeanologijos instituto Kaliningrade povandeninių aparatų specialistu, dalyvavusiu keliose Rusijos tyrimų laivo „Akademikas Keldyšas“ ekspedicijose į „Titaniko“ kapavietę Atlanto vandenyno dugne su povandeniniais aparatais „Mir 1“ bei „Mir 2“ įkvėpė imtis projekto, kuris įamžintų lietuvių keleivių istorijas, kol šios neišnyko užmarštyje.

Pažintis su kanadiete Lisa Stoun, įkūrusia „Titaniko“ keleivių kapų interneto tinklalapį ir aktyviai talkinančia nustatant neatpažintų palaičių tapatybę, taip pat stumtelėjo domėjimąsi į priekį. Jos užklausus, ar po vienu neatpažintų asmenų antkapu negalėtų ilsėtis lietuvių kunigo J. Montvilos palaikai, kanadietė atsakė

klausimu, kodėl domina tik šis lietuvis, jei „Titanike“ buvo ir daugiau tautiečių?

Taip pamažu gimė istorijos apie šaltkalvį iš Ignalinos Eliezerą Gilinskį bei paslaptinę Simą Baniulį iš Sūduvos apmatai. Beieškant daugiau medžiagos paaiškėjo, kad laivo „Birma“, skubėjusio „Titanikui“ į pagalbą, kapitonas irgi buvo lietuvis Liudvikas Stulpinas.

„Kūnas Nr. 47. Vyras. Amžius – apie 30 metų. Plaukai – tamsūs. Apranga – pilkas paltas, liemenė, kelnės, žali marškiniai. Daiktai – nuotraukos; bilietai; 5 dolerių sąskaita; bagažo draudimas; 12 svarų sterlingų, 60 centų, 4 pensai; raktai; piniginė; anglų kalbos pradžiamokslis. Trečios klasės bilietas – Nr. 14973. Vardas – Leslie Gelinski.“

Tokia atpažinimo kortelė buvo skirta 1912 m. balandžio 10 d. į „Titaniką“ Southampton, Didžiojoje Britanijoje, įlipusiam 22 metų šaltkalviui iš Ignalinos Eliezerui Gilinskiui. Lietuvos žydas Gilinskis, vienų šaltinių duomenimis, plaukė į Čikagą dalyvauti brolio vestuvėse (jis pats buvo nevedęs, turėjo vieną seserį ir keturis brolius). Kitais duomenimis, Eliezeras paliko Lietuvą, stengdamasis išvengti savo tėvo, tarnavusio Rusijos armijoje 25 metus, likimo. Šeimos narių teigimu, Eliezeras Lietuvoje buvo persekiojamas dėl tarnavos vengimo.

Gilinskio, trečios klasės „Titaniko“ bilietą įsigijusio už 8 svarus sterlingų, palaikai į Halifax, kaip kitų ištrauktų nuskendusio laivo aukų, nebuvo nuplukdyti, o palaidoti jūroje kartu su „Titaniku“ Atlanto vandenyne. Jo tėvams į Ignaliną buvo nusiųsta „Mansion House Relief Fund“ skirta 130 svarų sterlingų kompensacija.

Simas Baniulis – paslaptiniausias „Titaniko“ keleivis, kurio mįslė užmenama ir naujosios knygos skaitytojams. Lietuvoje jo istorija domėjosi dabar jau velionis kaunietis kraštotyrininkas Pranas Juozapavičius, bene pirmasis spaudoje paskelbęs faktą, jog „Titaniku“, be kunigo J. Montvilos, tikrai plaukė dar mažiausiai vienas lietuvis. Tačiau kraštotyrininko paliktuose archyvuose išsamesnės informacijos apie Baniulio asmenybę nėra. Spėjama, jog vyras galėjo keliauti prisidengęs svetima pavarde, kad išvengtų persekiojimo dėl vengimo tarnauti carinės Rusijos kariuomenėje.

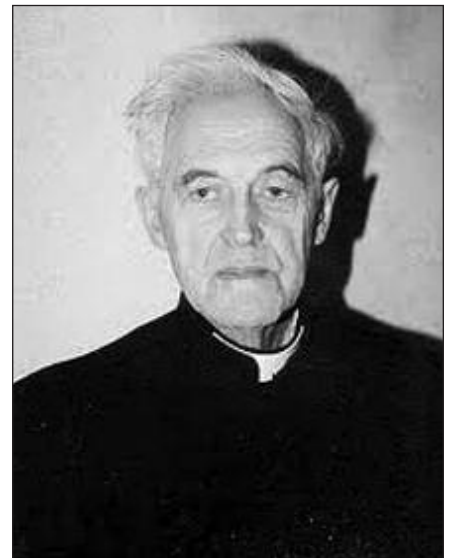
Bene daugiausia yra žinoma apie „Titaniku“ plaukusį kunigą Montvilą. Netoli Marijampolės, Nendriškių kaime, gausioje šeimoje gimusio Montvilos biografija ir tragiškas likimas jau seniai domina kunigą, Vytauto Didžiojo universiteto profesorių Kęstutį Žemaitį.

„Šia asmenybe susidomėjau dar tada, kai nemažai bendravau su šviesios atminties kunigu Kazimieru Montvila, kurio dėdė ir buvo „Titanike“ nuskendęs Lietuvos kunigas. Marijampolėje gyvenęs K. Montvila buvo surinkęs nemažai medžiagos, turėjo daug rankraščių apie laivo tragediją ir jame žuvusį savo giminaitį“, – pasakojo Žemaitis.

Montvilos biografija gerai žinoma. Po mokslų Marijampolės gimnazijoje jis išvyko į Seinų kunigų seminariją, išugdžiusią daugybę Lietuvos

Kunigas K. Žemaitis.

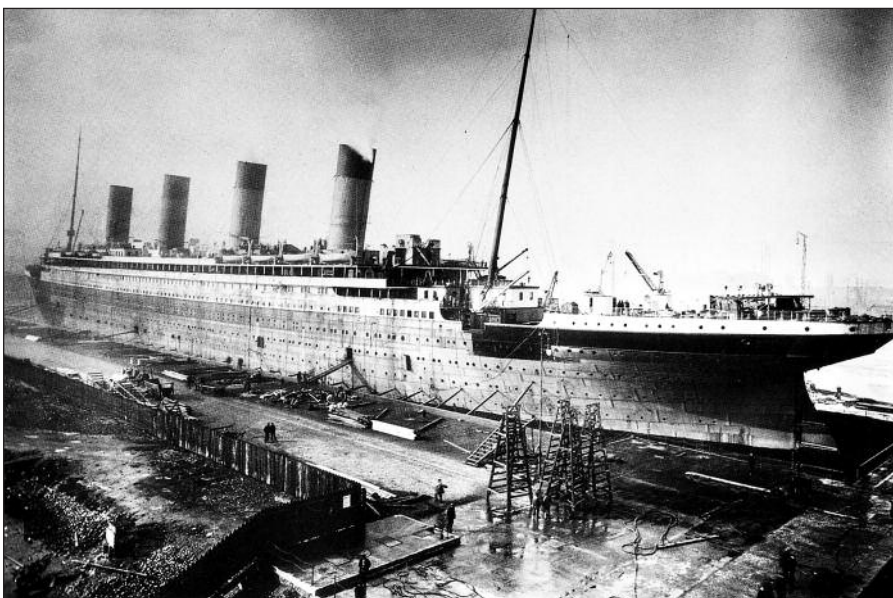
Kunigas Kazimieras Montvila, surinkęs daug medžiagos apie „Titanike“ žuvusį savo giminaitį.

šviesuolių (apie šią seminariją ir jos auklėtinius pernai rašyta „Drauge“). Čia kartu mokėsi būsimasis vyskupas Vincentas Borisevičius, kurį dabar ruošiamasi kanonizuoti, taip pat kunigas Jonas Petrika, nužudytas Budavonės miške, prie Vilkaviškio, 1941 metų birželio 22 d. J. Montvila buvo suabejojęs kunigystės pašaukimu ir išstojęs iš seminarijos, bet netrukus grįžo tęsti mokslų.

Žinoma, kad kunigas Montvila plaukė „Titaniku“ į JAV tikėdamasis ten tapti pastoriumi, nes caro valdžia už patarnavimus unitams buvo uždraudusi vykdyti kunigystę Lietuvoje. Baigęs kelionę „Titaniku“ jis pirmiausia planavo aplankyti savo brolių Petrą (Juozas buvo vyriausias iš aštuonių brolių ir seserų), įsikūrusį Amerikoje prieš penkerius metus.

Galbūt 27 metų kunigo iš Marijampolės, kaip ir tautiečio šaltkalvio Eliezero (nors per kelionę laive kažin ar jie buvo susitikę, nes Montvila keliavo antrąja klase, už bilietą sumokėjęs 13 svarų), kapas toks pat – Atlanto vandenyno dugnas, nes Montvilos kūnas, net jei buvo ištrauktas iš vandens, niekada nebuvo atpažintas. Galbūt kaip neatpažinta auka jis palaidotas Halifax kapinėse, galbūt palaidotas jūroje, o galbūt nugrimzdes kartu su „Titaniku“. Į Worcester parapiją, esančią Massachusetts valstijoje, patekti norėjusio kunigo tėvams Kaziui ir Magdalenai bei seneliams „Titanic Relief Fund“ po „Titaniko“ žūties taip pat pervadė 130 svarų sterlingų sumą.

27 metų Montvila žuvo kartu su kitais nelaimėliais, nespėjusiais išsigelbėti iš „Titaniko“. Kaip jis praleido paskutines savo gyvenimo minutes, tegalime spėlioti. Viena versijų –

„Titanikas“.

kad meldėsi ir laimino skęstančiuosius. Tačiau garsiajame James Cameron filme „Titanikas“ vaizduojamas kunigas tikrai buvo ne lietuvis, o anglas dvasininkas Thomas Byles.

Vienas pirmųjų „Titaniko“ pagalbos ženklų pasiekė Liudviką Stulpiną, 40 metų laivo „Birma“ kapitoną. Jomantuose, bajorų šeimoje, gimusio žemaičio vadovaujama įgula atskubėjo į pagalbą skęstančiam „Titanikui“, tačiau į nelaimės vietą pirmiau atplaukęs kitas laivas „Carpathia“ (išgyvenusių tragediją nuplukdęs į New York) jo pagalbos atsisakė. L. Stulpinas Lietuvoje labiau žinomas kaip pirmasis Klaipėdos uosto kapitonas. Kapitono atminimu rūpinasi Lietuvos jūrų muziejus, jo vardu pavadinta Klaipėdos miesto Liudviko Stulpino pagrindinė mokykla.

Nuolatinis žiniasklaidos dėmesys beveik prieš šimtmetį įvykusiai tragedijai padėjo sukurti didelę „Titaniko“ prekės ženklo vertę ir žinomumą. Jį nuolat palaiko Hollywood ir leidybos pramonė. Ir kai viena didžiausių Anglijos kruizinių laivų bendrovių „Fred Olsen Cruise Lines“ su agentūra „Miles Morgan Travel“ paskelbė, kad šiemet, kai bus mini-

mas „Titaniko“ paskutinės kelionės 100-metis, tokiu pat keliu plauks „Balmoral“, ši mintis iškart sulaukė sėkmės.

„Lietuvis kunigas Juozas Montvila – mūsų tautos pasididžiavimas ir pavyzdys, kaip reikia mylėti artimą. Jis – užaugęs netoli Marijampolės, dirbęs Seinų vyskupijoje, taigi mums labai artimas. Vis dėlto šis kunigas šiandien mums, lietuviams, per mažai žinomas, nepelnytai jį užmiršome. Ar jis nėra viena iškiliausių asmenybių tūkstantmetėje Lietuvos istorijoje, greta žymiausių valstybės ir Bažnyčios veikėjų? Atėjo laikas kunigo Juozo Montvilos vardą visiems lietuviams tarti su didele pagarba ir pasididžiavimu“, – įsitikinęs kun. Žemaitis.

Netoli Lietuvos ir Lenkijos pasienio esančio Liubavo miestelio bažnyčioje, kur Montvila buvo vikaras, yra tą faktą primenantis atminimo lenta. Artėjant „Titaniko“ žūties šimtmečiui, kraštiečiai planuoja jo tėviškėje pastatyti koplytstulpį, kuris primintų šią neeilinę asmenybę ir tragišką jos likimą, planuoja apie jį daugiau pasakoti įvairių švietimo įstaigų mokiniais.

Padėka

A † A

Antanas-Romualdas Igaunis

*Praeis gyvenimas, kaip ši diena
praėjo.*

*Nors norisi nubraukti ašarų
slapčia.*

*Likimas mūsų minutes
skaičiuoja,*

Neleidžia linkt po širdgėlos našta.

Antanas-Romualdas Igaunis.

Sueina šeši mėnesiai, kai taip netikėtai po galvos susižeidimo, sulaukęs 84 metų, staiga mirė mūsų brangus šeimos narys Antanas-Romualdas Igaunis.

Antanas gimė Kudirkos Naujamiestyje, Lietuvoje. Kaune baigė Šančių 6-ąją gimnaziją. Su broliais a. a. Leonu ir Norbertu bei daugeliu jaunuolių įstojo savanoriais į gen. Plechavičiaus suformuotas vietines rinktines tėvynę saugoti. Bet okupantų nacių klasta buvo išvežti fiziniams darbams į Vokietiją.

Karas baigėsi. BroLIAI atsirado prancūzų zonoje, Biberach mieste. Po ilgų ieškojimų atvyko čia ir mamutė su tėvais – knygnešiais – Antanu-Antanėliu ir Ona Baltrušaičiais ir sesute Julyte. Senelis mirė Prancūzijoje, palaidotas Biberach kapi-

naitėse.

Atėjus laikui emigruoti, broLIAI išvyko į Australiją, o velionis su likusia šeima – į Waterbury, Connecticut valstiją, JAV pas seserį ir svainį J. ir V. Puodžiukaičius. Su a. a. Br. Mauručiu vienas iš pirmųjų prisijungė prie įsteigto krepšinio sporto klubo „Gintaras“. Antanas buvo JAV LB Waterbury apylinkės valdybos nariu. 1967 m. liepos 1 d. vedė Teresę Rickevičiūtę. Užaugino sūnų Liną, sulaukė 5 anūkų, 1 proanūkės. Išėjęs į pensiją rinko mintis tarsi nuo medžio krintančius rudens lapus – jaunystės dienų prisiminimus.

Mūsų mirusio velionio palaikai urnoje (jo paties pageidavimu, kaip ir broLIŲ) sugrįžo į a. a. tėvėlių globą, į Dangiškojo Tėvo namus.

Nuoširdi padėka Šv. Juozapo parapijos administratoriui kun. R. Okiria už suteiktą paskutinį patepimą, aukotas šv. Mišias. Už palydą ir maldas Olivet kapinėse (Watertown, CT) dėkojame Nekaltai Pradėtos Šv. Marijos vienuolijos seselėms Putnam, CT. Onutei Pakalnienei – už ilgų metų draugystę, nuolatinę pagalbą, širdies gerumą, Aldutei Maurutytei-Raugalienei – skubėjusiai padėti mūsų skausmo valandomis. Už užuojautą, malda, šv. Mišias ir aukas, skirtas Neringos stovyklavietės remontui Velionio vardu, dėkojame Katalikų moterų sąjungos 43 kuopos seselėms, jų šeimoms: O. Liutkuvienei, D. Uogintienei, St. Levanienei Aldonai, A. V. Skladaičiams, Ald. Onalfo, P. ir D. Kurams, dr. J. ir A. Moran, V. Kraucalis, A. ir J. Melninkams, J. Stapulioniui ir dukrai Irenai, G. Žemaitaičiui su šeima, gausiai Rickevičių šeimai.

Kristaus kančios kelias, Jo prisikėlimas teįprasmina viltį, įžiebtą šviesą. Skaudžių netekčių valandą teleidžia mums giliau pajusti gyvojo gyvenimo tikėjimą šio tokio trapijo gyvenimo takų kelionėje.

Liūdinti šeima

Valdovų rūmų paramos fondo steigėjui ir rėmėjui, taip pat buvusiam Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkui ir visuomenininkui

A † A

VYTAUTUI KAMANTUI

mirus, reiškiamo užuojautą žmonai GRAŽINAI, vaikams, anūkams ir artimiesiems.

A. a. Vytautas buvo aktyvus Lietuvos Valdovų rūmų Vilniuje atkūrimo šalininkas. Fondo steigėjai, administracija ir rėmėjai pasiges Jo netekties.

Valdovų rūmų paramos fondas Vilniuje

Buvusiam PLB pirmininkui, JAV LB prezidiumo pirmininkui

A † A

VYTAUTUI KAMANTUI

užbaigus šią žemišką kelionę, liūdesyje likusiai žmonai GRAŽINAI, jo šeimai bei visiems artimiesiems ir bendradarbiams, nuoširdžią užuojautą reiškia

JAV LB Krašto valdyba

Su liūdesiu širdyse atsisveikiname su ilgamečiu PLB pirmininku ir įvairių lietuvių organizacijų nariu, tauriu lietuviu, iškiliu patriotu, didelę dalį savo gyvenimo paaukojusių lietuviybės puoselėjimui užsienyje

A † A

VYTAUTU KAMANTU

ir reiškiamo nuoširdžią ir gilią užuojautą jo žmonai GRAŽINAI, dukrai RASAI RAGIENEI su vyru PAULIUMI ir jų šeimai, dukrai DAINAI ČYVIENEI su vyru SAULIUMI ir jų šeimai, sūnui RIMUI KAMANTUI, kitiems giminėms ir artimiesiems Amerikoje ir Lietuvoje.

*Pranas Budininkas
Aldona Česnaitė
Jadvyga Giedraitienė
Danutė ir Lionginas Izbickiai
Elena Jasaitienė
dr. Jonas Kaminskas
Angelė ir Albinas Karniai
Vida Meiluvienė*

*Danutė ir Liutaveras Siemaškos
Irena ir Mečys Šilkaičiai
dr. Adolfas ir Algė Šležai
Aldona ir Juozas Šulaičiai
Stasė ir Bronius Vaškėliai
Elvyra ir Jurgis Vodopalai*

St. Petersburg, Florida

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ „Seklyčioje“ trečiadienį, balandžio 11 d. 2 val. p. p. tradicinių popiečių metu matysime „Dainų dainelės“ konkurso dalyvių pasirodymą iš Lietuvos. „Dainų dainelė“ yra vienas seniausių Lietuvoje respublikinių dainų konkursų, organizuojamas Lietuvos televizijos ir Švietimo ir mokslo ministerijos. Pirmasis konkursas įvyko 1974 m. ir nuo tada jis organizuojamas kas dveji metai. Kaip visuomet, po programos bus užkandžiai. Tel. pasiteiravimui 773-476-2655.

■ Kviečiame į dailininkės šilkografės Irenos Saparnis parodos „Miesto mergaitė“ atidarymą, kuris balandžio 12 d. nuo 5:30 val. p. p. iki 7 val. v. vyks University Club of Chicago „Twelfth Floor Gallery“ (76 East Monroe St., Chicago, IL 60603). Aprangos kodas: laisvas verslo stilius.

■ Kviečiame Lietuvos Fondo narius siūlyti kandidatus į LF tarybą ir Kontrolės komisiją. Kandidatai bus renkami Lietuvos Fondo 49-ajame metiniame narių suvažiavime, vyksiančiame balandžio 14 d. Pasaulio lietuvių centre. Daugiau informacijos galite rasti mūsų internetinėje svetainėje: www.lithuanianfoundation.org

■ Balandžio 27 d., penktadienį, visus meno mylėtojus kviečiame į Čiurlionio galeriją, Jaunimo centre, Čikagoje, kur 7:30 val. v. atidarysime jungtinę parodą „Transformuoti gyvenimai“. Dailininkus, kurie nori dalyvauti parodoje, prašome iki balandžio 20 d. atsiųsti savo darbus į galeriją adresu 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636. Daugiau informacijos el. paštu laimaa@hotmail.com arba ausrinekerr@comcast.net

■ JAV LB Lemont apylinkės metinis ataskaitinis susirinkimas vyks š. m. balandžio 29 d.

■ Pianistės Aleksandros Žvirblytės ir smuikininkės Lindos Veleckytės koncertas „Aukštinės stygos“ vyks sekmadienį, balandžio 29 d., 12:30 val. p. p. Lietuvių dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL. Į labdaros koncertą visus maloniai kviečia „Saulutė“, Lietuvos vaikų globos būrelis.

Pirksiu Domšaičio, J. Rimšos, Kasulio, Žoromskio, Žmuidzinavičiaus tapybos ir P. Rimšos skulptūros darbus
Tel. 708-349-0348

■ Gegužės 5 d. 7 val. v. Willowbrook Ballroom salėje žurnalistė, Lietuvos televizijos laidos „Bėdų turgus“ vedėja Edita Mildažytė pristatys savo knygą

„Pasimatymas su Lietuva“, dainuos aktorius Kostas Smoriginas. Renginio metu surinktos lėšos bus skirtos Pasaulio lietuvių centrui, priešgaisrinės apsaugos įrengimui. Bilietus galite nusipirkti PLC raštinėje, Maironio lituanistinės mokyklos raštinėje, parduotuvėse „Smilga“ ir „Lietuvėlė“. Daugiau informacijos tel. 708-668-6214 arba tel. 630-915-3110.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ Balandžio 15 d., Atvelykio sekmadienį, 12 val. p. p. Šv. Andriejaus parapijoje (1913 Wallace St., Philadelphia, PA) lankysis JAV ambasadorė Lietuvai Anne Derse. Programą atliks „Laisvės“ choras. Daugiau informacijos suteiks Angelė tel. 215-638-2534 arba Marytė tel. 215-969-2117.

■ Adrianos Rostovsky parodos „Combined Media in Relief“ atidarymas LR generaliniame konsulate New York (420 Fifth Ave., 3rd Fl., New York, NY 10018) vyks balandžio 24 d. 6 val. v. Apie dalyvavimą prašoma pranešti tel. 212-354-7840 arba el. paštu kons.niu-jorjas@urm.lt

■ LR Švietimo ir mokslo ministerija praneša, kad vadovaujantis Lietuvos valstybinės Kazimiero Būgos stipendijos lietuvių kalbą užsienio šalių aukštosiose mokyklose studijuojantiems užsienio šalių piliečiams nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. kovo 28 d. nutarimu Nr. 336, paskelbtas konkursas Lietuvos valstybinei K. Būgos stipendijai gauti. Daugiau informacijos internetiniame puslapyje <http://www.smm.lt/konkursai/kiti.htm>

Čiurlionio galerija,
Jaunimo centre
(5620 S. Claremont Ave.,
Chicago, IL 60636)
penktadienį, gegužės 11 d.
7:30 val. v. visus kviečia
į Florida lietuvių menininkų
darbų parodos „Kryžkelė“
atidarymą

Parodoje dalyvauja 4 autoriai:
Saulius Jankauskas,
Irma Kirvelienė, Edita Klinkel,
Oksana Kofman.
Parodos atidaryme dalyvaus
Saulius Jankauskas, Irma
Kirvelienė ir Edita Klinkel.

Edita Klinkel „Čikagos balkonai“

LB Brighton Park apylinkės Rinkimų komisija praneša, kad rinkimai į JAV LB XX Tarybą Brighton Park vyks gegužės 6 ir 13 dienomis (sekmadieniais) po 10:30 val. r. šv. Mišių Švč. Mergelės Nekaltojo Prasidėjimo parapijos Mozerio salėje (4420 S. Fairfield Ave.). Norintieji balsuoti paštu, prašomi skambinti Rinkimų komisijos pirm. Salomėjai Daulienei tel. 773-847-4855. Jums bus atsiųsti vokai ir balsavimo lapeliai.

Jaunimo centre rinkimai vyks šeštadieniais, gegužės 5 ir 12 dienomis. 8:30 val. r. ir 12:30–1:30 val. p. p. ir sekmadieniais gegužės 6 ir 13 dienomis po 10:30 val. šv. Mišių Tėvų jėzuitų koplyčioje.

Balsavimas internetu vyks gegužės 1–15 dienomis. Informaciją rasite tinklalapyje <http://www.javlb.org>

Ketvirtadienį, balandžio 5 d., 6:30 val. v. neseniai atsidariusioje „Rito's Coffee“ (4116 Southwest Highway, Hometown, IL) vyko susitikimas su režisieriumi Arvydu Barysu, į kurį pakvietė Čikagos verslininkai (Lietuvių verslo taryba). Žinomas režisierius parodė naujausią savo filmą „Vys par to alo“ („Vis per tą alų“), kuriame pristatomas lietuviškas „kaimo“ alus, tradicinė aludarystė, žinomi Aukštaitijos aludariai ir mažos alaus daryklėlės. Po filmo buvo dainuojamas alaus dainos.

Nuotraukoje: Režisierius Arvydas Barysas (dešinėje) kalbasi su vakaro svečiais. Laimos Apanavičienės nuotr.

Neringos stovyklos naujienos

Registracijos anketas ir kitą informaciją apie Neringos stovyklą rasite internetiniame puslapyje www.neringa.org

Dar yra vietų Šeimų stovykloje, kuri vyks lietuvių kalba ir tik keletas vietų Šeimų stovykloje anglų kalba.

Tuos, kurie niekada nėra buvę Neringos stovykloje, kviečiame birželio 27–29 dienomis atvykti į „Atvirų durų dienas“. Jei turite klausimų, prašome skambinti Reginai tel. 978-582-5592.

Vadovams

Tų, kurie dar neatsiuntė įsidarbinimo anketų, prašoma padaryti tai kuo skubiau. Anketas rasite www.neringa.org

Moterų savaitgalis

Kerry Secrest ir dr. Kristinos Maciūnaitės vedamas savaitgalis vyks gegužės 18–20 dienomis. Šių metų tema „Laikas“. Daugiau informacijos ir registracijos formas rasite tinklalapyje www.neringa.org

Talkos savaitgalis

Birželio 2–3 dienomis kviečiame visus atvykti į kasmetinę stovyklavietės paruošimo vasarai talką. Apie savo dalyvavimą prašoma pranešti Reginai el. paštu regina@neringa.org arba tel. 978-582-5592.

aabs
CONFERENCE 2012

**Baltijos studijų konferencija /
23rd Conference on Baltic Studies**
2012 balandžio mėn. 26-28 d. d.

University of Illinois at Chicago, 750 South Halsted, Chicago

Vyks plenarinės sesijos, bus pranešimai ir kultūrinės programos.

Lietuvių visuomenė mielai kviečiama dalyvauti.

Sesijos vyks anglų kalba.

<http://depts.washington.edu/aabs/chicago-conf-2012>

Ateitininkų Namų valdyba, Lemont, IL, „Draugui“ atsiuntė padėkos laiškutį ir pridėjo 100 dol. Labai Jums ačiū, kad mus dosniai remiate.

www.draugas.org

www.neringa.org info www.neringa.org info